

ПОЛИТИКИНИ

ЗАБАВНИК



ОБО-
ЖАВАМ
ПИТУС
ЗАБУКА-
МА!

2
ДИНАРА



ГОДИНА
XXXII
1028
БРОЈ
10. IX 1971.

ИЗЛАЗИ ПЕТКО

СРАМ ВАС БИЛО! ЗБОГ
ВАС ДВОЈИЦЕ ПОЧЕТКОМ
СВАКЕ ШКОЛСКЕ
ГОДИНЕ КУПУЈЕМ
НОВУ МЕТ-
ЛУ!



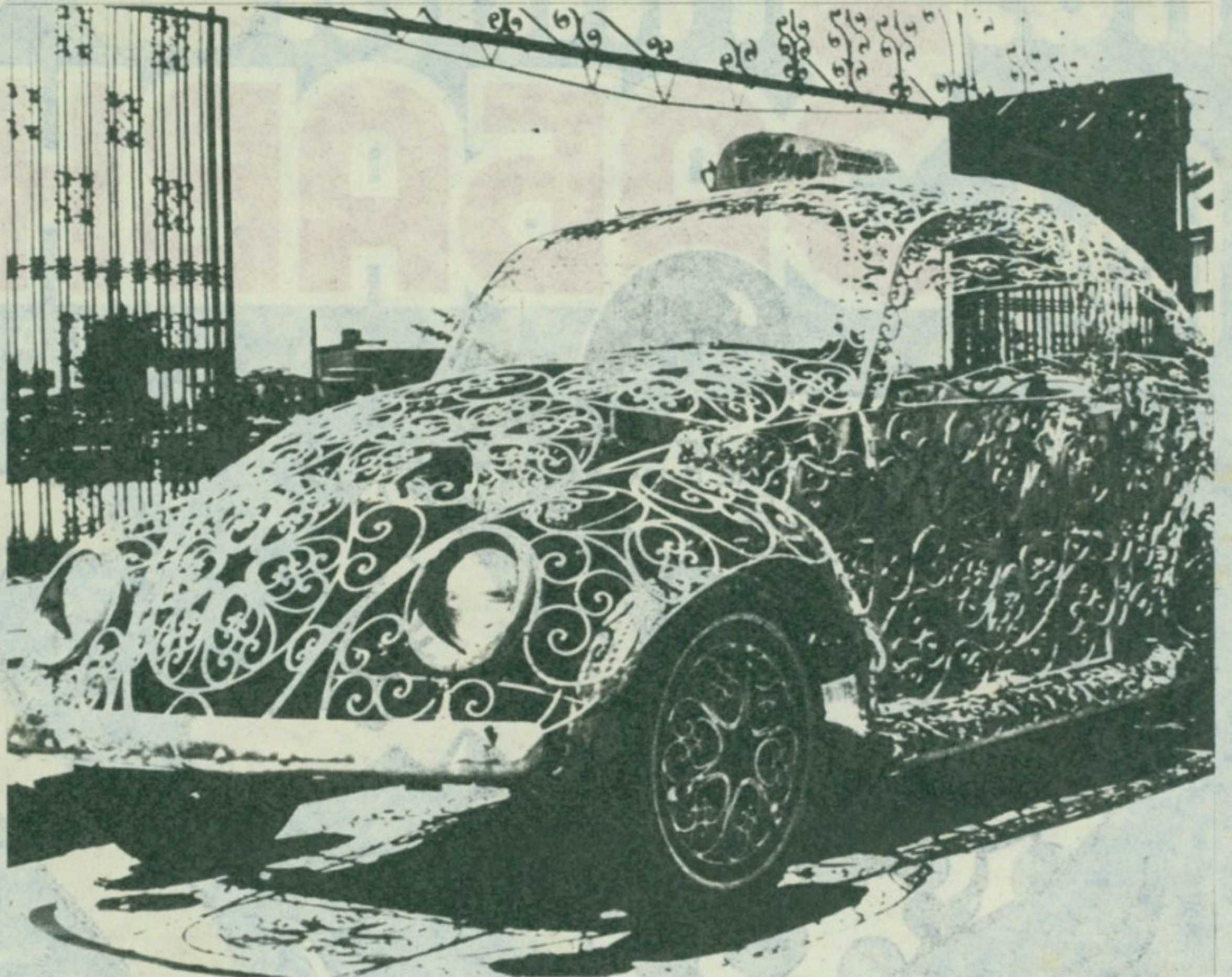
ЈА У ШКОЛУ
ИДЕМ
И ДОБАР САМ
ЋАК...



ДОГОДИЛО СЕ...



ЧАСОВНИЦИ КАО ДУКАТИ. — На изложби часовника одржаној средином јуна месеца у Мајнцу у Немачкој највеће занимање младих изазвали су часовници који обликом подсећају на стари златан и сребрни новац. Девојке су од њих одмах начиниле медаљоне које носе око врата или на чету.



АУТОМОБИЛ ОД КОВАНОГ ГВОЖЂА. — У Сиудад Хуарезу испред радње једног мексичког мајстора који израђује украсне предмете од кованог гвожђа често стоји, као реклама, овај фолксваген. Али, аутомобил не служи само као реклама јер је у потпуно исправном стању па се њиме сопственик и вози. Радња се налази на самој граници према Тексасу и туристи, привучени аутомобилом, прво ту сврате да купе сувенире.

Ripley



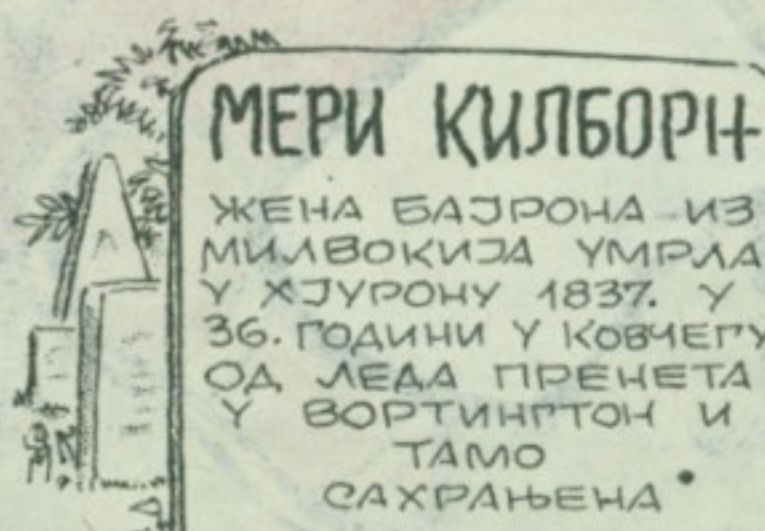
ИБН МОКЛАХ (885-941)

ВЕЛИКИ ВЕЗИР БАГДАДСКОГ КАЛИФА
РАДИ БИЛАХА,
ИАКО ЈЕ ИЗГУБИО ДЕСНУ ШАКУ ТОЛИКО ЈЕ
УПОРНО ВЕЖБАО ДА ПИШЕ ПЕРОМ ПРИВРШЕНИМ
ЗА ПАТРИЈАК РУКЕ
ДА ЈЕ ПОСТАО НАЗНАЧЕНИЦИ АРАПСКИ
КРАСНОПИСАЦ СВИХ ВРЕМЕНА!



ГНЕЗДО

НОВОЗЕЛАНДСКОГ БУМБАРА
САСТОЈИ СЕ ОД ВОШТАНИХ
КЕМИЈА ОД КОЈИХ СВАКА
САДРЖИ ПО ЈЕДНО ЈАЈЕ, А
КАД СЕ ИЗ ЊИХ ИЗЛЕГУ
МЛАДИ, ПРАЗНЕ БЕЛИЈЕ
БУМБАР КОРИСТИ
ЗА ОСТАВЉАЊЕ
МЕДА.



МЕРИ КИЛБОРН

ЖЕНА БАЈРОНА ИЗ
МИЛВОКИЈА УМРЛА
У ХЈУРОНУ 1837. У
36. ГОДИНИ У КОВЧЕГУ
ОД ЛЕДА ПРЕНЕТА
У ВОРТИНГТОН И
ТАМО
САХРАЊЕНА.

ЕПИТАФ

НА ГРОБЉУ У
ИСТ. ГРЕНБИЈУ (САД) НА
ЈЕДНОМ ПРАЗНОМ ГРОБУ.

Веровати или не!



ГАСПАРЕ БЕЛИНИ

ПРОДАЈУЋИ СВОЈ ЗАМАК У
МЕЗОКУ (ШВАЈЦАРСКА) БИО
ЈЕ ТОЛИКО СИГУРАН ДА ЋЕ
СЕ КУПО-ПРОДАЈА ОБАВИТИ
ДА ЈЕ ИЗЈАВИО КАКО ЈЕ
СПРЕМАН ДА ЗА ЊУ
ГАРАНТУЈЕ
СВОЈИМ ЖИВОТОМ!
КАДА ЈЕ
КАСНИЈЕ
БЕЛИНИ ПОКУШАО
ДА РАСКИНЕ УГОВОР,
ЈЕДАН
ШВАЈЦАРСКИ СУД
ОСУДИО
ГА ЈЕ НА СМРТ.
ОДРЕДИВШИ И НАЧИН
НА КОЈИ ЋЕ СЕ
КАЗНА ИЗВРШИТИ:
БАЦАЊЕМ
СА ЗИДИНА
ПРОДАТОГ ЗАМКА!
(1525)



ЛУДОВИКУ или МОРУ

(1451-1508)
ГОСПОДАРУ МИЛАНА,
КОГА ЈЕ 1500. ЗАТВОРИО
ФРАНЦУСКИ КРАЉ ЛУЈ XII,
ДОТАД ЦРНА КОСА
ПРВОГ ДАНА ЗАТОЧЕНИШТВА
ПОТПУНО ЈЕ ПОВЕЛЕЛА.
А 8 ГОДИНА КАСНИЈЕ
ЛУДОВИК СЕ
ПРВОГ ДАНА ПО
ПУШТАЊУ НА СЛОБОДУ
СРУШИО МРТАВ!



ПРВЕ ШКОЛСКЕ ПЛАДНИЦЕ

ДЕЦА
У ЕВРОПИ ПИСАЛА СУ
НЕКАД ШКОЛСКЕ
ЗАДАТКЕ НА ИЗБЕЛЕЛИМ
КОСТИМА
ИЗ
ПОВЕСТИХ
ПЛЕБКИ.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК



ПЕТАО

Сесли је имала тачно 4 године када је 1445. због убиства била осуђена на смрт вешањем. Судео јој је прави суд и прогласио је кривом јер је убила једно дете. Тако се ова велика трома свиња нашла међу многим животињама које су пре ње изведене на суд и осуђене.

Данас је тешко замислити животињу коју у пратњи адвоката изводе пред прави суд. Али, у средњем веку то је била сасвим обична појава. Средњове-

тељи су ускоро морали да прихвате нагодбу јер су по закону бумбари имали право да живе слободно на одређеном простору. Процес је завршен тако што је



ковни правници су на суђењима, на пример, цитирали Стари завет: „Во ће сигурно бити каменован ако прободе човека или жену и они због тога умру“.

КРАВА У СУКЊИ

Пре суђења неке од оптужених животиња стављане су чак на точак за мучење да би се од њих „изнудило признање“. Осуђене су често изводили на губилиште одевене у одећу какву носе људи: волове у панталонама, краве у сукњама.

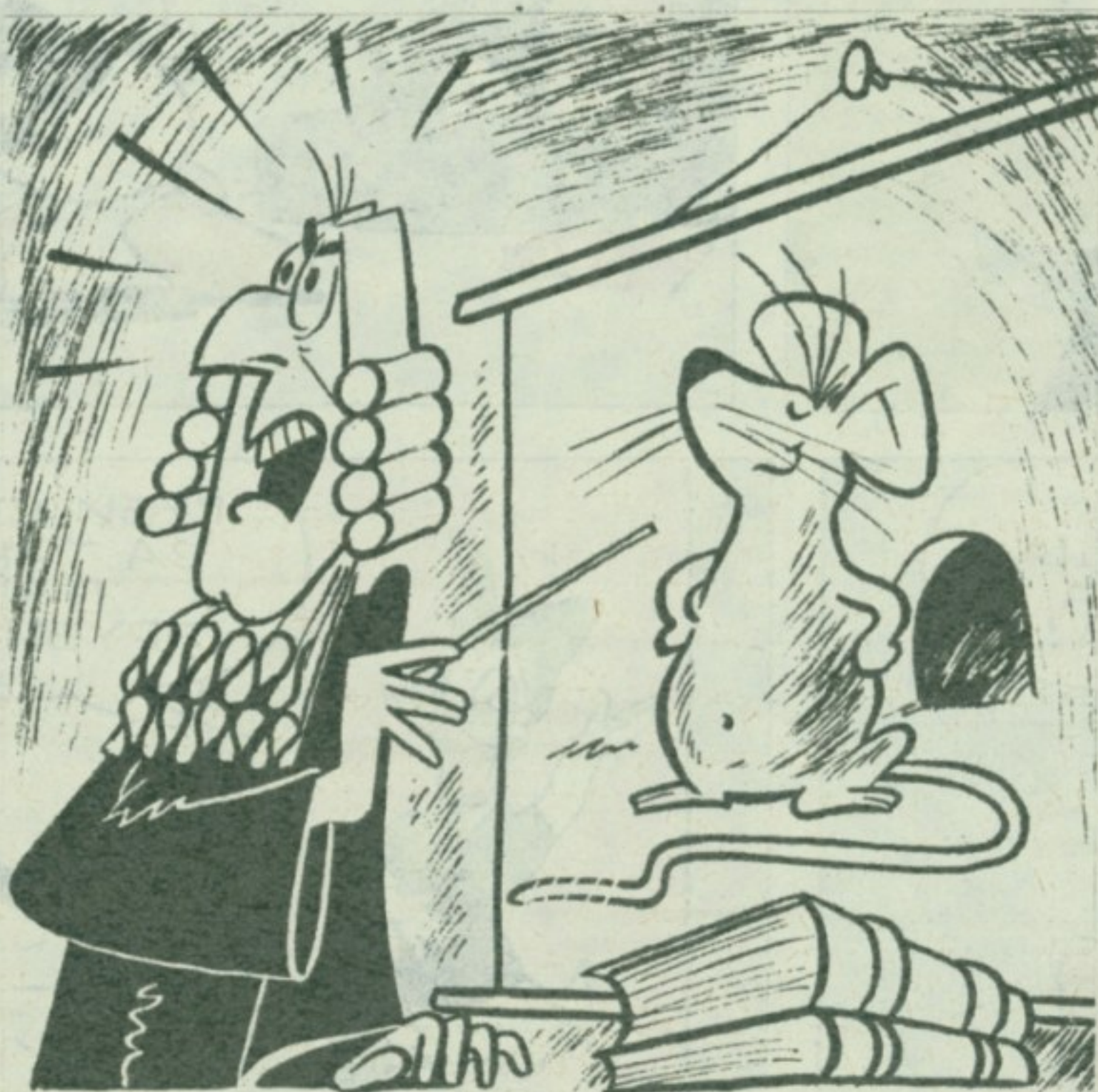
У Вормсу, немачком граду на Рајни, 864. године били су осуђени на смрт сви „житељи“ једне кошнице због тога што су пчеле из ње изуједале неког човека који је од тога умро. Пресуда је гласила: „И пчеле ће умрети и то гушењем у кошници коју треба облепити тако да ваздух не може да улази у њу.“

Почетком 13. века становници француског града Ст. Жилијена водили су правират са бумбарима. Пошто никако нису могли да изађу крај са овим досадним инсектима, покренули су судски процес против њих.

Кад су одабрани адвокати, и за тужитеље и за оптужене, почело је суђење на најлегалнији начин. Тужи-

бумбарима додељена већа парцела земљишта „на употребу и трајно власништво“.

Међутим, судски поступак морао је ускоро да се обнови јер бумбари нису поштовали правила. Напу-



штали су своју територију и поново узнемиравали становнике Ст. Жилијена. Доношене су разне пресуде, али право и трајно решење није могло да се нађе. Та-

ко је спор често обнављан и трајао је равно — 42 године!

Велико суђење виноградским жишцима због уништавања винове лозе одржано је у Енглеској 1587. године. Процес су водили истакнути правници оног времена. Бранилац је покушао да ослободи своје штићенике истичући да су ниже животиње према „књизи по стања“ биле створене пре човека, те је према томе њихово право на земаљске плодове старије од права људи.

И ово суђење трајало је дуго јер је тужилац тврдио да су те животиње, иако по постанку старије од човека, створене да буду потчињене људима.

ОБЕЗБЕДИТЕ МИ КЛИЈЕНТЕ!

Чувени француски адвокат Шасане поставио је темеље својој славној каријери када је на једном суђењу добио процес као бранилац мишева из места Антун. Биле су поднете многе оптужбе у складу са постојећим правилима и с детаљним описом окривљених: „Прљаве животиње у облику мишева, сивкасте боје, живе у рупама...“ Али, адвокат Шасане је захтевао да се скупе сви мишеви са тог подручја јер им се може судити једино у њиховом присуству!

Суд је прихватио Шасанев захтев и затражио од



њи како је тешко сакупити све мишеве, старе и младе, болесне и здраве.

Да би мишеви могли да присуствују суђењу, потребно им је обезбедити прописну заштиту. То је била одлична прилика за адвоката који је и трећи пут одлучно бранио мишеве:

— Моји клијенти ће сигурно присуствовати овом суђењу ако тужиоци обећају да их неће нападати њихове мачке.

Али, на Шасаневу срећу тужиоци нису били спремни да преузму одговорност за понашање својих мачака. Тако је судски спор одложен на неодређено време пошто оптужени нису могли без обезбеђења да присуствују суђењу.

НА ЛОМАЧИ

Највише се судило животињама у Француској. Само у периоду од 1120. до 1740. године било је 92 таква слушаја. У овом погледу ништа није заостајала ни Швајцарска у којој је 1474. године одржано најнеобичније и најсмешније суђење овакве врсте: у Базелу је осуђен петао који је сneo јаје.

За време процеса широко се доказивало да су петлова јаја од велике важности за магичне напитке које припремају вештице и да се из тих јаја легу створења која шкоде човечанству. Одбрана је признала наводе оптужбе, али је доказала да јаја њеног клијента нису нанела никакву штету ни људима ни животињама.

Петао је ипак био осуђен на смрт, само не као петао него као вештица у облику петла. Заједно са



СНЕО ЈАЈЕ!

У СРЕДЊЕМ ВЕКУ БИЛО ЈЕ САСВИМ ОБИЧНО ДА ЖИВОТИЊУ, ЗА СТВАРНУ ИЛИ ИЗМИШЉЕНУ КРИВИЦУ, ИЗВЕДУ НА СУД

фамозним јајетом био је спаљен на ломачи као кав превејани злочинац.

ЖИВОТИЊЕ КАО СВЕДОЦИ

У Швајцарској су животиње могле да сведоче и да као сведоци присуствују процесима на којима се судило људима.

Тако је човек могао да убије лопова у својој кући и да за то не буде осуђен јер су таква убиства сматрана оправданим. Било је потребно само да власник куће доведе домаћу животињу као сведока и да се у њеном присуству пред судом закуне да је убио



лопова како би заштитио своју имовину и свој живот.

Дешавало се, међутим, да животиње — сведоци, по мишљењу суда, покажу на

неки начин да изјава оптуженог није тачна. У том случају оптужени су најстроже кажњавани.

ЈЕГУЉЕ ИСКЉУЧЕНЕ ИЗ ЦРКВЕ

Суђења животињама доносила су корист адвокати-ма и судијама. Зато се и једна и друга страна често слутила најбесмисленијим разлозима.

Најчешће су црквени судови изводили животиње на оптуженичку клупу. У 15. веку неки бискуп из Лозане искључио је из „свете мајке — цркве“ јегуље које су

људима ометале купање у Леманском језеру. Тако је казнио и пијавице које су у швајцарским рекама уништавале пастрмке.

Бискуп немачког града Тријера на исти начин је казнио једну породицу ластавица која је свила гнез-

шеви, кртице, гусенице, мрави...

Али, животиње нису само кажњаване него и награђиване. При том су се узимали у обзир грехови или заслуге њихових предака. Тако су потомци светих гусака, које су својим гакањем



до у прозорском удубљењу његове цркве. Оне су га необично љутиле јер су „безбожно“ цвркатале и прљале му одећу док је он обављао свету дужност.

Са најнеобичнијим разлозима из цркве су „искључиване“ муве, скакавци, ми-

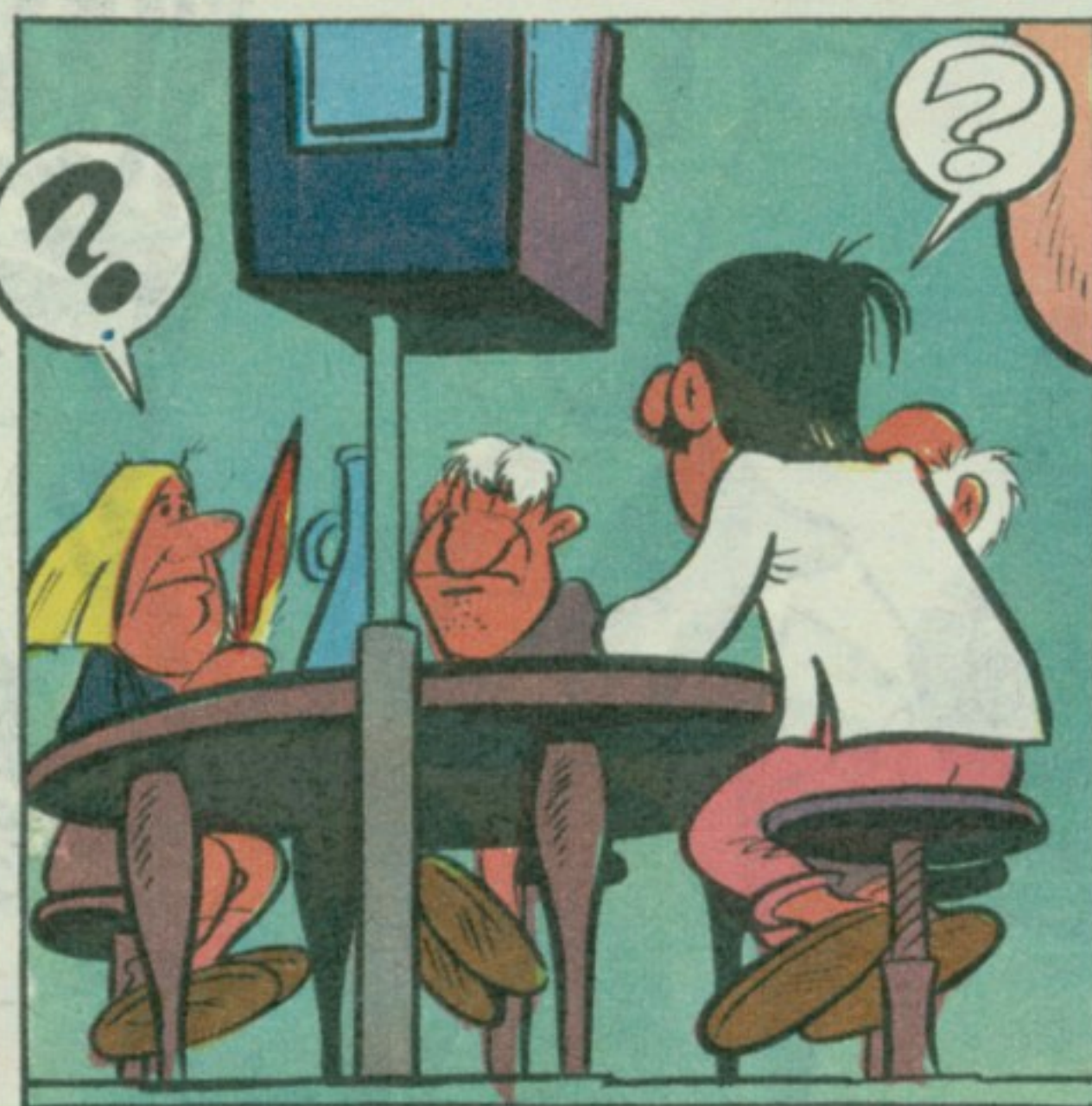
спасле Рим, сваке године у одређени дан обасипани разним почастима и захвалношћу. Истог дана Римљани су разпињали по једног пса за казну псећем роду јер оне судбоносне ноћи пси нису лајањем упозорили на опасност.

Н. Ђ.



ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ПУТ У СИРМИЈУМ



ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ГОЛИМ РУКАМА ПОДИГАО АУТО МОБИЛ ДА БИ СПАСАО ПРИГЊЕЧЕНУ ЖРТВУ, ПОСТИГАО ЈЕ ОВО ЧУДО САМО ЗАХВАЉУЈУЋИ — АДРЕНАЛИНУ



Ја сам Јованова надбубрежна жлезда

Према својој тежини ја садржим више „динамита“ него било који други орган у Јовановом телу. Ја могу да га направим богаљем, да га учиним болесним, да га отерам у лудницу, да га убијем. Разуме се, ништа од тога нисам учинила. У ствари, тако сам била добра да Јован тако рећи није ни приметио да постојим.

Зовем се надбубрежна жлезда и налазим се на врху његовог десног бубрега. Имам и близанца који је као какав мали цокеј најахао на леви бубрег. Нисам већа од врха прста и веома сам лака. Али зато је мој дар изузетан: да би нека хемијска фабрика производила као ја 50 разних хормона и још неке сличне материје било би потребно да се простире на огромном просторству. Мада је моја производња за један дан мања од хиљадитог дела унци (28,35 гр) она игра кључну улогу у готово свему што Јован ради.

ПРАВА ЗАГОНЕТКА

Моја улога је од пресудне важности за живот. Уклоните мене и мог близанца и Јован ће за дан-два бити мртав. Једини му је спас да га лекар почне ужурбаном кључати вештачким хормонима. Успорите наш рад и посматрајте само како ће се успорити и Јованов живот. Убрзо ће постати слаб, малаксао — бедна слика оног некадашњег Јована.

Или, други пример: да је неки мој део постао сувише активан када је Јован био дечак резултат би био исто тако непријатан. Од малог дечака постао би мали човек. Његов глас би постао дубљи, брада би му расла, његови полни органи би добили размере као у одраслог мушкарца. Крајеви костију, који преба да остану отворени и меки све, док оне расту, пре времена би се затворили. И Јован би морао да проведе свој живот као закржљала особа, или, чак, патуљак.

Дуго сам ја била права загонетка међу органима у Јовановом телу. Нико није знао шта ја радим. Знало се само толико да ако мене одстране, наступа смрт. Када су хемичари почели да продиру у моје тајне, били су запрепашћени јер, само

део мојих хормона сличних кортизону може да лечи равно 100 болести, од косто-боље до колитиса и астме.

УЗБУНА!

А сада погледајте моју праћу. Моја мрежа судова једна је од најбогатијих у читавом организму. Сваког минута кроз мене прође количина крви шест пута тежа него што сам ја. Имам такође велику резерву „капацитета“, како се то каже. Десет одсто мог ткива довољно је за Јованове нормалне потребе у хормонима! Међутим, ако би мој капацитет заиста оптао само на тих десет одсто, то би било веома неугодно за Јована. У случају неке тешке болести или, рецимо, већег хируршког захвата, он би сигурно умро. Не би било довољно мојих заштитних хормона да га спасу.

Ја стварам две основне врсте хормона. Моја срж производи једну врсту, а моја кора другу. Срж има јединствену особину: своју сопствену директну везу са Јовановим мозгом. Рецимо, Јована обузме неко јако осећање — изненадан бес или ужасан страх — и моја срж одмах добије то обавештење. Јасно, ја не знам тачну природу те узбуне. Због тога припремам Јована и за борбу и за бекство — срж почиње да улива две врсте хормона у Јованов крвоток: адреналин и норадреналин.

Оно што се тада почиње да zbива у Јовановом организму просто је невероватно. Његова јетра одмах почиње да ослобађа резерве шећера — чиста енергија — које се такође уливају у крвоток. Моји хормони скупљају крвне судове коже — Јован побледи — а вишак крви шаљем у мишиће и унутрашње органе. Јованово срце почиње брже да ради, артерије се скупљају и диже се крвни притисак. Варне престаје — сада се нема времена за бригу око детаља — а време згрушавања Јованове крви се смањује, за случај неке повреде.

ТАЈНА СУПЕРМЕНА

Све сам то обавила у трен ока. Наједном, Јован је постао прави суперчовек. Ако му је неопходно за опстанак,

да брже трчи, даље скочи или подигне већи терет него до сада, он је за све то сада способан. Сигурно сте чули приче о људима који подигну цео аутомобил да би спасли пригњечену жртву. Тај подвиг омогућио им је хормон адреналин!

Очигледно, таква снага не може да траје унедоголед. Јованово тело би се смртно исцрпило. Према томе, мора се обезбедити и мало заштите. Исти стресови који убрзавају производњу адреналина нагоне штитну жлезду (hypothalamus) да сигнализира хипофизи ослобађање материје која се назива АСТН. Овај АСТН опет подбада моју кору да почне да производи своје хормоне. У условима стреса посао је ових хормона да одржавају крвни притисак и притицање крви до виталних органа као и да помогну да се масти и протеин претворе у шећер, облик енергије који се одмах може користити. Убрзо, све је поново под контролом.

Хормони које производи моја кора могу се сврстати у три велике групе: у једној групи (породица кортизона) налазе се хормони који надгледају метаболизам масти, угљених хидрата и протеина; у другој они који су одговорни за равнотежу воде и минерала у Јовановом телу. Трећу групу сачињавају полни хормони, поред оних које производе полне жлезде. Пошто од ових хормона не може да се прави резерва, ја их морам стално производити а јетра мора да се побрине да уништи вишак. Тако су хормони које је произвела моја кора пре два сата сада већ углавном замењени свежим.

НЕ ЉУТИ СЕ, ЈОВАНЕ!

Веома је важно да се одржи равнотежа у моме раду. Рецимо, Јован се разболео или повредио и то је избацило из строја радне ћелије

моје коре. Све донедавно, док нису пронађени вештачки хормони, био би осуђен на смрт. Изгледало би као да болује од стотину болести: кожа би му добила бронзану боју, постао би малокрван, телесна тежина и крвни притисак би опадали, била би му мука, повраћао би, постајао из дана у дан слабији и једва чекао смрт. Данас, захваљујући вештачким хормонима, могао би да води скоро нормалан живот.

Исто је тако опасно ако произведем неки хормон у већим количинама него што је нормално. Међутим, до сада се Јовану — а он има 47 година — никакво зло због мене није догодило. Годинама тако добро обављам свој посао да је Јован и заборавио да постојим. Ипак, требало би бар понекад да помисли на мене и да зна да је сувише напетости, много бриге, љутње, мржње — лоше како за њега тако и за мене. Због тога би требало да буде мало смиренiji.

М. Ј.



ИСТИНИТЕ ПРИЧЕ СА ДИВЉЕГ ЗАПАДА



На главном тргу Раунд Рока у Тексасу стоји велики бронзани споменик: коњаник у каубојском оделу, наоружан „колтовима“, на мустангу који се пропео на стражње ноге. Тај споменик Фредерика Ремингтона, пун дивље снаге, посвећен је младом одметнику од закона Сему Басу.

У Раунд Року постоји још један споменик том бандиту. Тужнији је од првог и налази се на гробљу. На њему пише:

„СЕМЈУЕЛ БАС

Рођен 21. јула 1878.

Овде се један јунак одмара у вечности.

Зашто није могао бити поштен?“

МИ НЕ ИЗДАЈЕМО!

Двадесет првог јула 1878. на дан свог двадесет седмог рођендана, чувени пљачкаш банака и железничких композиција Сем Бас умирао је у затвору у Раунд Року од ране коју је задобио у борби против „Тексаских јахача“.

Мајор „Тексаских јахача“, неумољиви борац против разбојника Џон Џонс, нагнуо се над младића који је издисао и по ко зна који пут поновио исту реченицу:

— Семе, знаш да ти је дошао крај. Мораш нам рећи ко су твоји саучесници. Мораш, Семе!

— Рекао сам вам већ, мајоре, шта сам имао! — Сем је у грчу настојао да се осмехне. — Закон мог заната гласи: не издај другове! Ако неко од нас зна нешто што је доиста ва-

жно, мора то да понесе у гроб! Ми нисмо издајце!

— Вараш се, Семе! — мајору је било криво што то мора да каже, али није имао другог избора. — Ти сад умиреш, јер те је издао Џим Мерфи. Разумеш ли, издао те Мерфи!

— Не, мајоре! Ми не издајемо! — шапну бандит последњом снагом и заувек изгуби свест.

Тако је умро Сем Бас, „добар момак из Тексаса кога је на пут безакоња одвукло рђаво друштво“, како су о њему писали и причали савременици.

До двадесет шесте године Сем Бас је заиста живео поштено као и сваки други каубој у широком Тексасу. Тада се, не зна се тачно под којим околностима, упознао са вођом једне разбојничке банде која је пљачкала поштанска кола, неким Џоелом Колинсом, кога је окруживао ореол храбрости и спретности. Млади каубој чија је глава била пуна романтичних прича о Џесу Џемсу, браћи Клементс и другим славним бандитима, био је срећан што му се пружила прилика да докаже како је „прави мушкарац“.

Са Томом Никсоном, Билом Лефрицом и Џимом Беријем, под командом Џоела Колинса напао је композицију „Јунион пацифика“. Пљачка је успела, али бандити нису дуго уживали плодове свог подвига. Шериф из Биг Спрингса ухапсио је Тома Никсона, који је био осуђен на робију. Колинс и Лефриц пали су у заседу коју су им поставили агенти

НИЈЕ ВЕ

железничке компаније и јуначки погинули у бурном окршају. Неколико дана касније чувари закона убили су и Џима Берија.

Сем Бас је остао сам.

ПРИМАМЉИВА ПОНУДА

Искуство првог разбојничког напада није ничем поучило Сема Баса. Уместо да се врати пашњацима и кравама, што је могао учинити јер га још нико није знао као бандита, одлучио је да оснује банду која ће надмашити подвиге легендарног Џеса Џемса. Од почетка 1878. до јуна Сем Бас је у дрским нападима опљачкао неколико возова а да нико од његових људи није опалио ни један једини метак.

О вештини и храбрости Сема Баса почеле су Западом да круже све невероватније приче и у њима је млади бандит уживао више него у опљачканом злату. Захваљујући тим причама у потеру за Семом Басом кренули су људи жељни славе као и он: шериф Дед Еген, Алан Пинкертон са својим детективима и мајор Џонс са својим „Тексаским јахачима“.



Сем Бас је, више захваљујући срећи него лукавству, месецима избегавао све потере. Један од његових јахача, Џим Мерфи, ипак је пао у руке мајора Џонса. Искусни ловац на бандите одмах је осетио да је Мерфи мекушац, кукавица и подлац. Обећао је Мерфију да ће му дозволити да се заувек некажњен изгуби из Тексаса ако изда Сема Баса.

Половином јула 1878. мајор Џонс је примио поруку издајце Мерфија:

— Сем ће 19. ујутро напасти банку у Раунд Року!

Дванаестог изјутра Сем Бас, Сиб Бернс, Френк Џексон и Џим Мерфи зауставили су се у шумарку на домаку Раунд Рока.

— Ти Џиме и ти Сибе, одјашите у град и погледајте да ли је ваздух чист — рекао је Сем. — Чуо сам да су јуче овуда пројахали „Тексаски јахачи“.

После једног сата два бандита су се вратила.

— Град дрема као увек у ово доба! — рече издајца Мерфи. — Нема никог сумњивог.

У ЗАСЕДИ

Сиб није приметио добро сакривену заседу коју су око банке поставили „Тексаски јахачи“, па је потврдио његов извештај:

— Та пљачка биће игарија, Семе!

Бандити су ујахали у град. Кукавица Мерфи је решио да се на сваки начин изгуби од другова који ће за који тренутак бити обасути куршумима.

— Нестало нам је дувана! — рекао је. — Идем да купим. Ето ме за вама!

Тек што се Мерфи удаљио, одјекнуо је плотун, а затим су меци почели да пљуште са свих страна.

Сиб Бернс је погинуо од првих хитаца. Сем и Џексон одговорили су на ватру. Један метак је погодио Сема у леђа и ранио га у кичму. Ипак, имао је довољно снаге да у пуном галопу заједно са Џексоном изјаше из града.

Мајор Џонс кренуо је у потеру. Пронашао је рањеног Сема како тешко дишући лежи под једним дрветом, неколико миља далеко од Раунд Рока. Мајор је наредио да рањеника што пажљивије донесу у град. Позвао је лекара.

— Семе, готов си! — рече лекар кад га је прегледао.

— Знаш, док! — осмехнуо се бандит с муком. — Идем у пакао. Већ горим!

МРЖЊА И ПРЕЗИР

Мајор Џонс је узалуд испитивао бандита на умору. Бас није хтео да каже како се зове човек који је с њим побегао из града. Није одао ниједног од осталих чланова банде, па ни издајцу Џима Мерфија.

РОВАО У ИЗДАЈУ



**О СЕМУ БАСУ ПЕВАЈУ ТЕКСАСКЕ БАЛАДЕ
КАО О ЈУНАКУ БЕЗ МАНЕ И СТРАХА, НЕ
ЗАТО ШТО СЕ ИСТАКАО НЕКИМ НАРОЧИ-
ТИМ ПОДВИГОМ НЕГО ЗАТО ШТО ЈЕ БИО
ЖРТВА ПОДМУКЛЕ ИЗДАЈЕ**

— Ми не издајемо! — биле су његове последње речи.

Издајник Цим Мерфи није имао мира. Мајор Цонс је одржао реч

мада му то није било драго: оставио га је на слободи. Али људи у Раунд Року, нарочито они који су с оружјем у руци гонили младог бан

дита ризикујући животе, сретали су његовог издајницу с мржњом и презирањем.

Мерфи је побегао из Раунд Рока.

Живео је у страху. Стално му се привиђао Френк Џексон који је имао само једну мисао: да освети Се-ма Баса.

Готово луд од страха Мерфи је од шерифа у Дентону Деда Егена затражио да га заштити тиме што ће га обезбедити у затворској ћелији. Шериф, коме се Мерфи гадио колико и другим, једва је дочекао да га стрпа у затвор.

Неколико дана касније, мучен грижом савести и страхом, Цим Мерфи, „најпрљавији издајник, који је икад газио Тексасом“, обесио се о затворске решетке.

А. Р.



НАПРАВИ ЗМАЈА!

Први змајеви полетели су у небо пре 2500 година у Кини. Употребљавани су за пребацивање ужади преко провалија или да би се подigli у висину музички инструменти који су свирали покретани ветром, затим у рату, за спасавање бродолоника, па чак и за вучу чамаца и кочија.

НЕОПХОДАН АЛАТ: За прављење змаја потребни су: тестера, чекић (по могућству мањи), оштар перорез или нож, мали „шрафцигер“; мала бургија, турпија, шиљо, метар, оловка и маказе.

МАТЕРИЈАЛ ЗА ИЗРАДУ ЗМАЈА: Може се употребити скоро свако лако али чврсто и довољно савитљиво дрво. Од дрвета се прави костур, рам, који се прекрива неким лаким материјалом: чистом свилом (њу су употребљавали у Кини) или хартијом. Најпрактичнији су памучна тканина или чврсти папир (пак-папир). Змај много лепше изгледа ако се на њему нацрта неки лик и обоји јарким бојама.

За састављање змаја потребан је добар лепак; најбољи је онај који употребљавају моделати. Набави канап,

обичан је добар за мање змајеве, ако не лете више од 100 метара. Најбољи је најлонски конач који риболовци употребљавају за удицу. Најлон који издржава оптерећење до 5 кг је за мале змајеве, а најлон који издржава до 12 кг за змајеве велике метар, па и више. О томе се распитај код риболоваца или у радњи где се продаје најлон за удице. Узми четвртасту летвицу дугачку 90 см, дебљине 1 см и још једну краћу исте дебљине. Добро их уклачај шмиргл-папиром и на крајевима избуши мале рупе за канап. Нађи средину обе летвице, стави краћу преко дуге (цртеж 1) и провери држећи доњу на врху ножа да ли горња одржава равнотежу. На месту укрштања залепи их лепком, а онда још учврсти жицом или концем. Провуци најлонски конач кроз рупе, завежи га на крају дуге летвице и остави неколико сантиметара како би могао касније да прикачиш реп за змаја (слика 2). Рашири материјал, стави рам на њега и оловком исцртај облик змаја. Пустити отприлике по 3 см са стране (цртеж 3) и онда исеци материјал. Стави лепак само на дугу летвицу, притисни материјал и сачекај да се осуши. Затим пресавиј материјал преко конца и залепи ивице лепком а можеш их и прошити на наличју.

ЗМАЈЕВЕ УЗДЕ: То је систем којим се причвршћује канап за управљање змајем. На цртежу 4 се види где и како узде треба да причврстим. Са три стране можеш да ставиш алкице, али је лакше да узде залепиш за змаја и то кроз материјал (кад змај лети — костур је окренут небу, а папир према земљи).

ЗМАЈЕВ РЕП: Реп није само украс; змај боље лети ако има реп. Узми конач или најлонски конач дуг 180 до 200 см и на размаку од 10 до 15 см вежи траке од папира савијене у хармонику као на слици да би биле чвршће.

ЧЕКРК ЗА ВОЂЕЊЕ ЗМАЈА: Ова справа помаже да се, већ према потреби, брзо смота или одвије 100 метара најлон конца или канапа. Најбољи је чекрк од прибора за пецање. Можеш га и сам направити као што се види на цртежу 6.

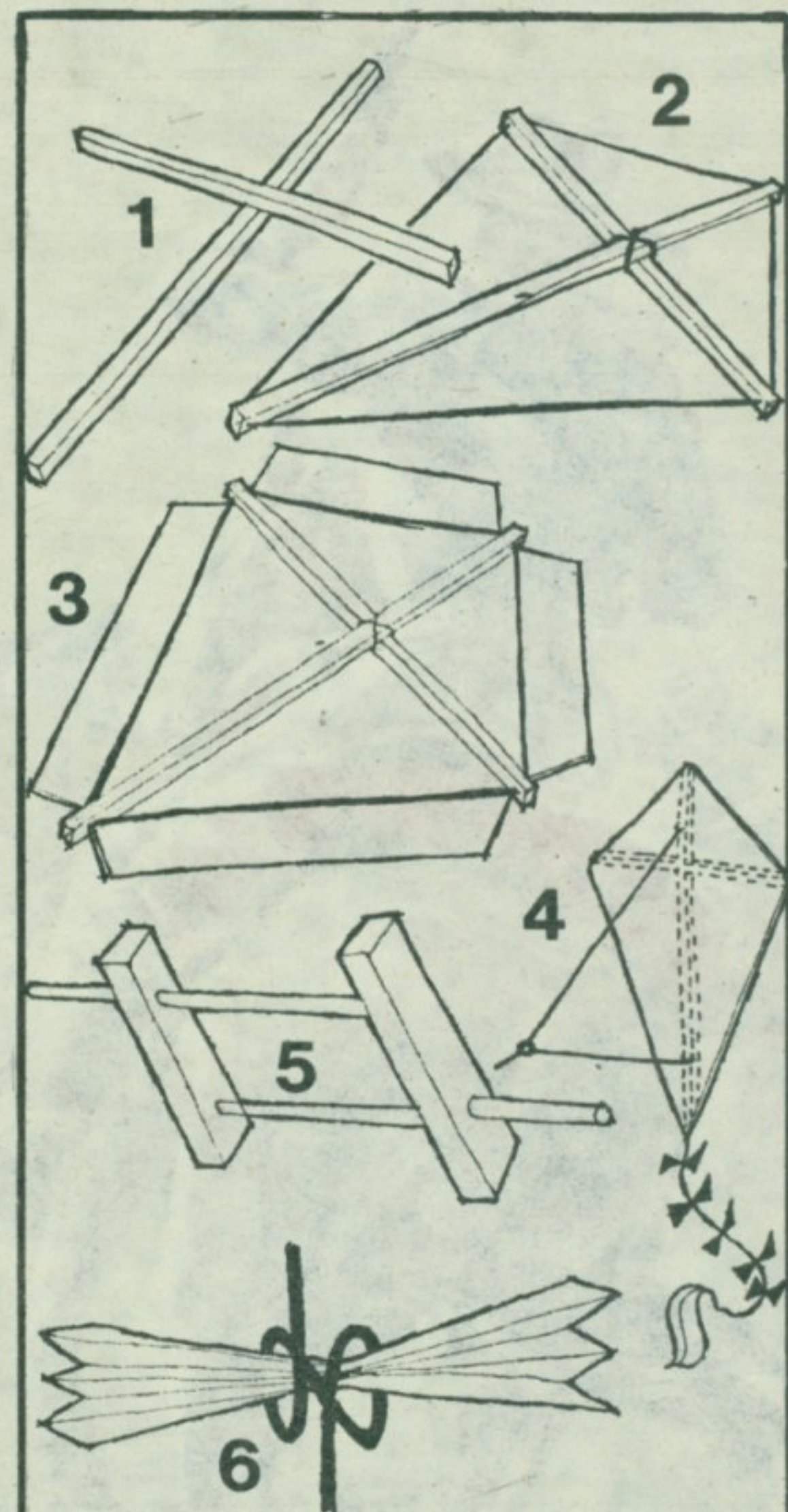
ПУШТАЊЕ ЗМАЈА: Змај се најбоље „лансира“ ако то раде двојица.



Један држи змај у висини својих рамена, а други конач који трчећи неколико корака затегне и тако змају да неопходни „залет“. После тога се, како змај почиње да се диже у ваздух, канап даље одвија.

Ако то радиш сам, прво одабери погодно место у близини којег нема дрвећа ни телефонских стубова и жица. Одмотај десетак метара канапа, а змаја стави на неко равно место. Затим потрчи вукући снажно канап.

Пази да пушташ змаја низ ветар, а то значи да ти лицем будеш окренут ветру.



1. Прилепи краћу летвицу преко дуге
2. Провуци кроз рупице на крајевима летвица канап и добро затегни. Средину рама појачај канапом.
3. Исцртај и исеци материјал, али тако да оставиш 3 см преклопа на ивицама.
4. Постављање узде на рам (кроз материјал)
5. Чекрк за намотавање канапа
6. Овако се везује реп од хартије савијене у облику хармонике.





СКОЧИО

колико пршљенова. Брзо ће се опоравити.

Неколико дана касније, када су се гестаповци већ spremали да дођу и одведу Мака Мануса у затвор, ова иста болничарка припремила је све за бекство свог

пацијента. Она је однела шифровану поруку члановима покрета отпора и успела да прокријумчари у болницу дугачак конопц којим ће се Манус спустити кроз прозор, а затим низ високи зид болнице. Тако је Мак Манус побегао Немцима испред носа!

ТАЈАНСТВЕНА ДАМА

Чим се мало опоравио, пријатељи су га пребацили у Шведску. Одатле је преко Совјетског Савеза, Турске, Египта и Канаде доспео у Енглеску. Седам месеци трајало је то његово путовање да би доспео само неколико стотина километара од места одакле је пошао.

— Ваше искуство је драгоцено — рекао му је један британски официр у Лондону. — Останите у Енглеској да обучавате диверзанте.

— Никако! — одмахнуо је Манус одлучно главом. — Морам што пре у Норвешку. Имам заказан састанак са једном дамом, не желим да закасним.

— Којом дамом? — запитио је изненађени официр.

— Она има 15 хиљада тона и зове се „Донау“. („Дам“ на норвешком).

Од почетка рата Манус је пропонио мисао да овај огромни брод дигне у ваздух. За њега и целу Норвешку „Донау“ је представљала симбол националног понижења јер су Немци запленили брод користили за превоз немачких трупа и оружја.

Месеци су пролазили а Манус се у Енглеској упорно борио да оствари свој план. Чак је пронашао нову магнетну мину која је била боља од осталих и савним одговарала за овакав подухват. Најзад је британски генералштаб одобрио замишљену акцију и марта 1943. године Мак Манус, заједно са Отом Грегерсом спустио се падобраном у Норвешку. Чувеног диверзанта у његовом родном граду нико није препознао. Обојио је косу у риђе, направио раздвајање на средини, а на носу је имао наочаре са дебелим коштаним

Шест наоружаних људи скочило је на Мака Мануса док је откључавао свој стан у једној мирној улици у Ослу. Било је то 16. јануара 1941. године када је Немачка окупирала читаву Норвешку. Два гестаповца су му притиснула револверске цеви у леђа док су му остали прво одузели велики „маузер“ који је имао за појасом, а затим отели торбу из руку. Из ње је испало неколико хиљада летака које је Манус управо донео из тајне штампарије покрета отпора.

Најстарији по чину гестаповац саже се и подиже један летак.

— Не разумем како је храбри хер Манус могао да буде тако неопрезан? — рече он подсмешљиво. — Упали сте у клопку као прави жутокљунац.

Манус не одговори одмах. Били су већ ушли у стан и испред њега налазио се про

зор који је гледао на улицу Викторија, три спрата ниже. Муњевито је размишљао шта да предузме.

— Наравно да сам храбар! — рече с презиром у хладним плавим очима. — За храброст показану у шпанском грађанском рату добио сам и ово ордење од републиканске владе.

Он се окрете према зиду

показујући и неколико ордена који су тамо стајали. Био му је довољан само један тренутак. Када су шесторица гестаповаца искренули поглед према зиду, Манус је као буре пролетео крај њих и с рукама испруженим напред бацио се кроз затворен прозор.

ЛЕКАР ЈЕ СЛАГАО

Стакло је прснуло у стогину комадића и Манус је

полетео према плочнику, три спрата ниже. Осетио је страховит бол, а затим је наступила тама.

Свест му се вратила тек у болници Улевал. Лекар је у том тренутку разговарао са гестаповцима који су га донели:

— Бојим се да неће преживети ову ноћ. Десно раме му је размрсано, сломио је кичму, и задобио потрес мозга. Не, њему нема спаса!

Манус је поново изгубио свест. Кад се пробудио по други пут, поред његовог кревета је стајала млада болничарка. Гледала га је с поштовањем и забринутост јер је Манусово име већ постало симбол херојства и отпора у читавој Норвешкој.

— Дежурни лекар је слагао Немце — рекла му је она. — Нисте сломили кичму, само сте повредили не-

С ТРЕЋЕГ СПРАТА

Најошаснији норвешки диверзант Мак Манус запекао се да брод »Донау«, јун немачких војника и муниције, неће испловиши из луке

оквиром. Из уста није вадио специјалне јастучиће који су му потпуно мењали лик. Изгледао је као доброћудни дебелишаст трговац.

Неколико пута Манус и Грегерс морали су да одлажу потапање брода. Увек би искрсла нека препрека. Последњи пут Немци су ухватили неког лучког радника који је носио велику количину експлозива. И он је, на своју руку, хтео да дигне »Донау« у ваздух! После тога у читавој луци страже су утростручене, па су Манус и Грегерс морали за извесно време да забораве на »Донау«.

ШТА ЈЕ У САНДУЧЕТУ

Следећих неколико месеци они су са групом диверзаната из Осла уништили фабрику авиона »Корсволд« хемијску фабрику у Лисечилу, творницу уља »Норсе« у Ленсдалу и велику фабрику локомотива у Скуби. Приликом напада на штаб немачких радних јединица, када су уништили целу картотеку и тако спасли многе Норвежане принудног рада и концентрационог логора, Мак Манус је био рањен. Добио је метак у врат, али срећом рана није била тако опасна.

Немац који је испалио тај метак није ни знао да је тиме најопаснијем диверзанту Норвешке спасао живот. Рањени Манус пребачен је у унутрашњост, а само неколико дана касније Гестапо је извео читав низ муњеви-тих рација у Ослу и похапсио преко 200 чланова покрета отпора. Приликом једне такве рације убијен је Ото Грегерс, у кафани, кад је покушао да се брани.

Када се опоравио од ране, средином децембра 1944, Мак Манус је поново решио да дигне у ваздух брод »Донау«. У то време генерал фон Рундштет је у Арденима покренуо велику противофанзиву која је имала изгледе на успех. Немци су се надали да ће потиснути америчке и британске трупе према Нормандији, а можда их чак бацити у море. Очекивали су репризу Денкерка када су Енглези у паничном страху бежали преко канала на своје острво.

Једног дана пред огромном капијом луке појавио се електричар са сандучетом за алат.

— Треба да оправим неке инсталације у доковима — рекао је немачком стражару на улазу показујући му исправе које су гласиле на име Георга Толефа.

Али стражара нису толико интересовали папери, колико сандуче које је Манус прерушен у електричара носио у руци.

Манус се презнојавао. На дну сандучета у тајном скровишту лежало је 10 магнетних мина. Стражару ће сва-

како бити сумњиво зашто је сандуче са тако мало алата ипак веома тешко.

У том тренутку пред капијом се зауставио немачки камион. Возач је био нервозан, па је свом силом трубио.

— До ђавола! Докле ћу чекати? — заурлао је најзад видећи да се стражар не осврће на њега. — Мислиш ли да ћу овде преспавати ноћ! Видиш да журим на утовар.

Стражар махну руком Манусу и пропусти га у луку, и пође према камиону.

72 ЧАСА НА ГРЕДИ

Немачки војници који су се укрцавали на »Донау« били су расположени. Веровали су да ће после толико пораза најзад успети да победе савезнике. Од њихове галаме нису се чуле чак ни велике лучке дизалице које су пребацивале »тигрове« на бродску палубу. Неколико десетина ових оклопних прдосија већ је било утоварено, а поред њих много камиона и извиђачких возила, попови, сандучици с муницијом. На средини палубе налазиле су се дугачке мотке за које су биле везане мазге и коњи. Хитлер је чврсто одлучио да искористи своју последњу шансу, све резерве којима је располагао бацао је у ову одсудну офанзиву.

Уским степеницама које су водиле до воде Мак Манус се хитро спустио између дока и металног бока брода »Донау«. Три дана и три ноћи остао је ту, шћућурен на једној металној греди пола метра изнад воде! Чекао је да се »Донау« напуни до последњег места војницима и ратном опремом, па да тек онда постави

мину. Крај њега на металним гредама које су повезивале носаче дока јурили су пацови, вода је неподношљиво заударала на трулеж и распадање.

Црвених очију, поднаду-лих од неспавања, нерава за тегнутих као струне, Мак Манус је најзад одлучио да постави мине. Више није смео да чека јер је знао да ће, ако заспи, пасти у воду и тако одати своје присуство. Готово на измаку снаге из свог сандучета извадио је мине и активирао их. Биле су тако подешене да експлодирају 15 минута после активирања. Вода је била хладна као лед када је Мак Манус прилепио прву мину колико је могао дубље испод нивоа воде. После сваке мине морао је да застане и да греје руке. Децембарски ветар ледио је срж у костима. Када је већ поставио девету мину на »Донау«, уз док је пристало теретни брод »Роландсек« од седам хиљада тона. Манус није могао да одоли, последњу десету мину прилепио је тачно на средини бродског трупа, испод воде.

ПОМОЋ НИЈЕ СТИГЛА

Затим се, што је хитрије могао, извукао из свога скровишта и брзим корацима упутио што даље од дока. Никаких проблема није имао са стражаром на капији и неколико минута касније већ с налазио у собици чији су прозори гледали на луку. Сео је крај прозора, дрхтавим рукама запалио цигарету и нетремице се загледао у »Донау«.

Минути су споро пролазили. А онда се зачуо отегнути писак бродске сирене и »Донау« је почео да се одваја од дока. Спремао се да исплови. Мак Манус је почео да сумња: можда његове мине нису биле добре, можда временски упаљачи

нису функционисали, можда »Донау« никад неће отићи на дно.

И управо тада једна за другом разлегло се девет снажних експлозија. Кроз велике рупе на кориту брода покуљала је вода и за непуних шест минута »Донау« се нашао на дну луке. Више од хиљаду немачких војника и официра нашло је смрт у леденим водама залива. Спасло се само око две стотине. Огромне количине ратног материјала биле су заувек изгубљене. Рундштет није добио помоћ коју је жељно очекивао.

Неколико тренутака касније одјекнула је још једна експлозија »Роландсек« се изврнуо на бок и почео полако да тоне.

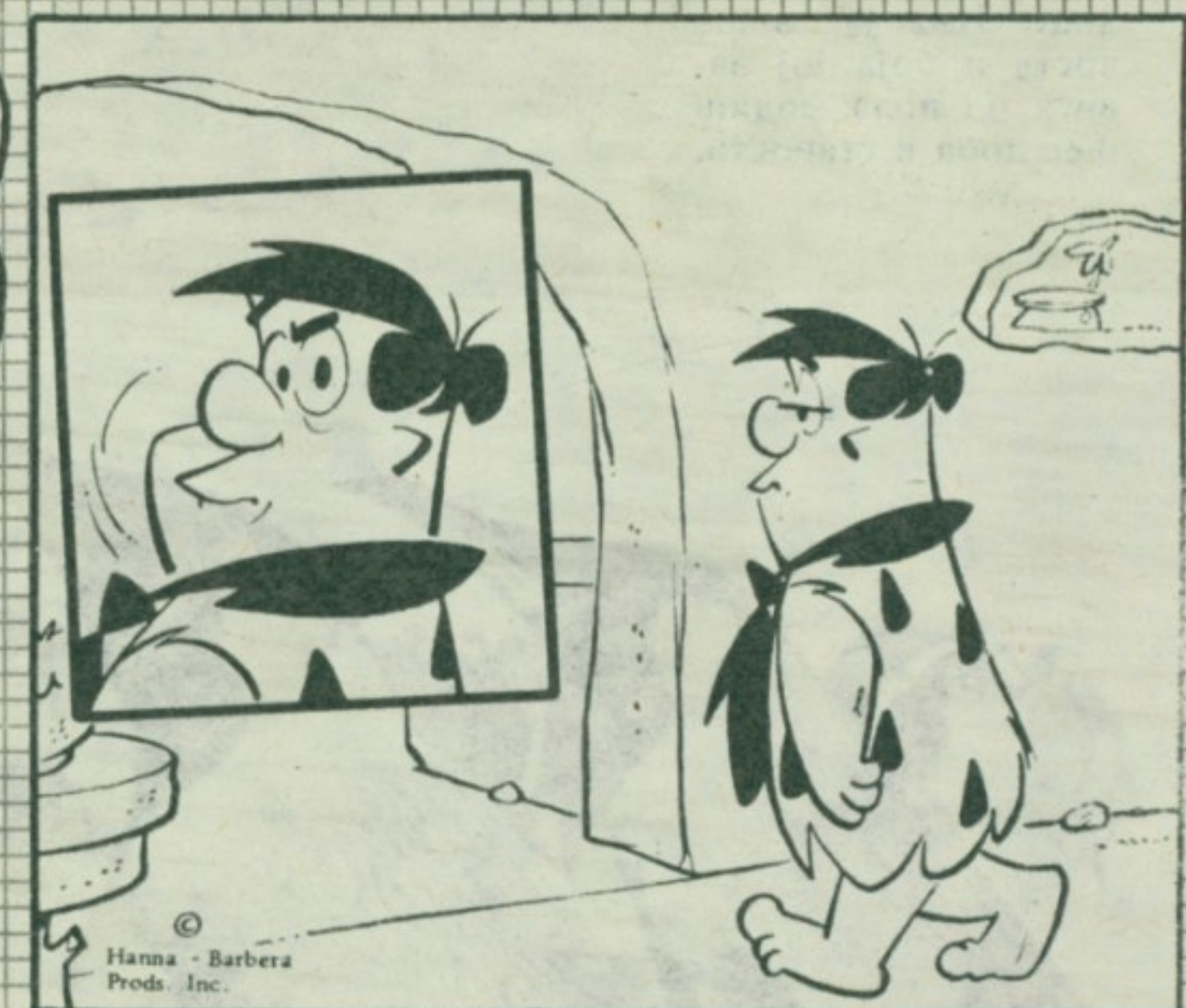
* * *

За ратне заслуге Мак Манус одликован је војничким крстом с мачевима, највишим норвешким одликовањем. Када је маја 1945. годин норвешки краљ Хакон стигао у ослобођену земљу, поред њега је у аутомобилу који се кретао улицама Осла седео и Мак Манус.

М. Ђ.

Злато „Ел Терибла“



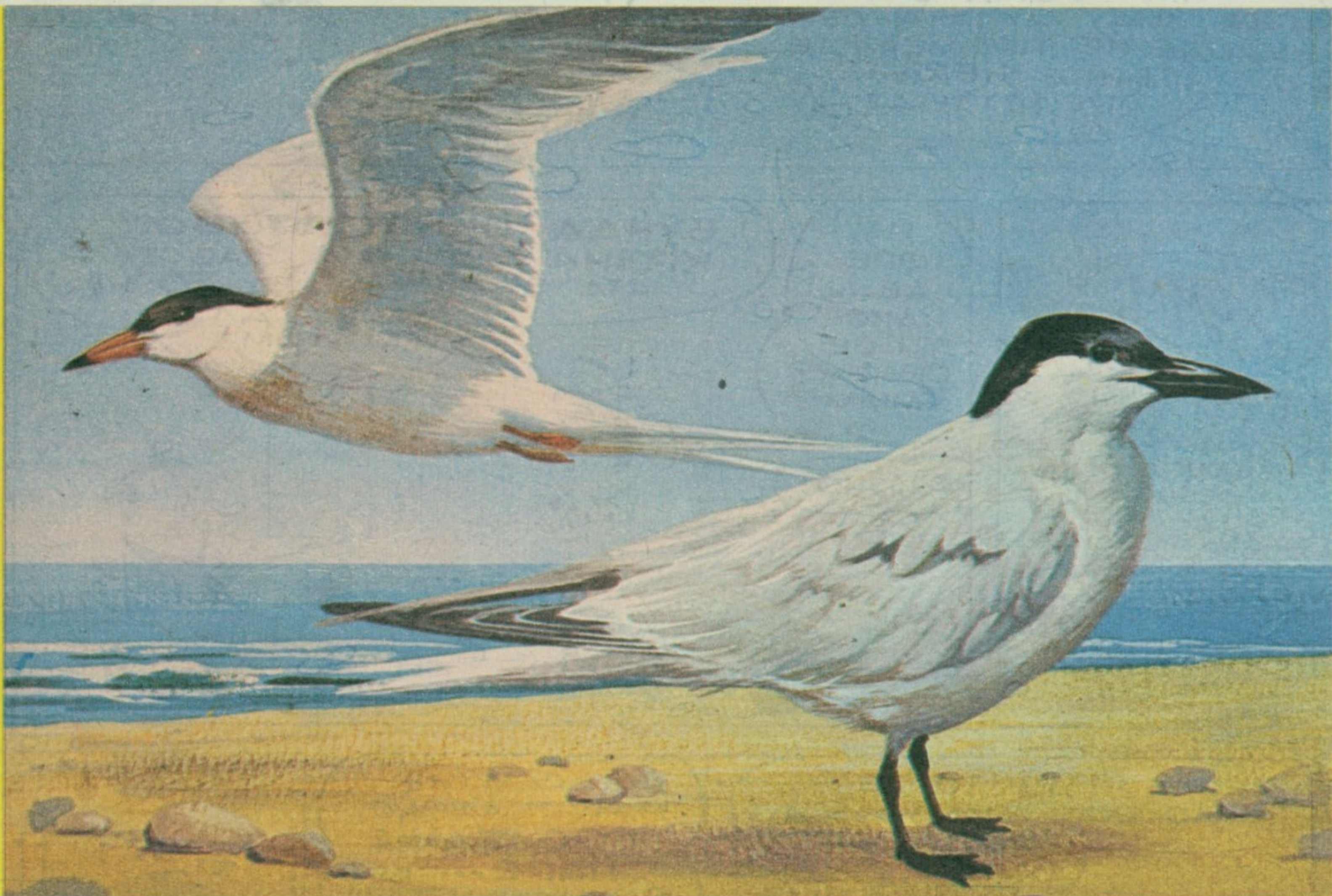


Да ли пингвини живе у колонијама?

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

3

ЧИГРА — Зову је и морска ластва али само због рачвастог репа јер иначе припада породици галебова. Одлична је летачица, у ваздуху прави невероватне акробације а плен хвата у лету, једва дотичући површину воде или земљу. Лови углавном у приобалским зонама а храни се инсектима, рибама и мекушцима. Ноге су јој кратке, између прстију има разапету пловну кожицу али слабо плива и хода. Живи свуда а оне из северних крајева су селице. Има је више врста и боја јој зависи од пола, годишњег доба и старости.



4

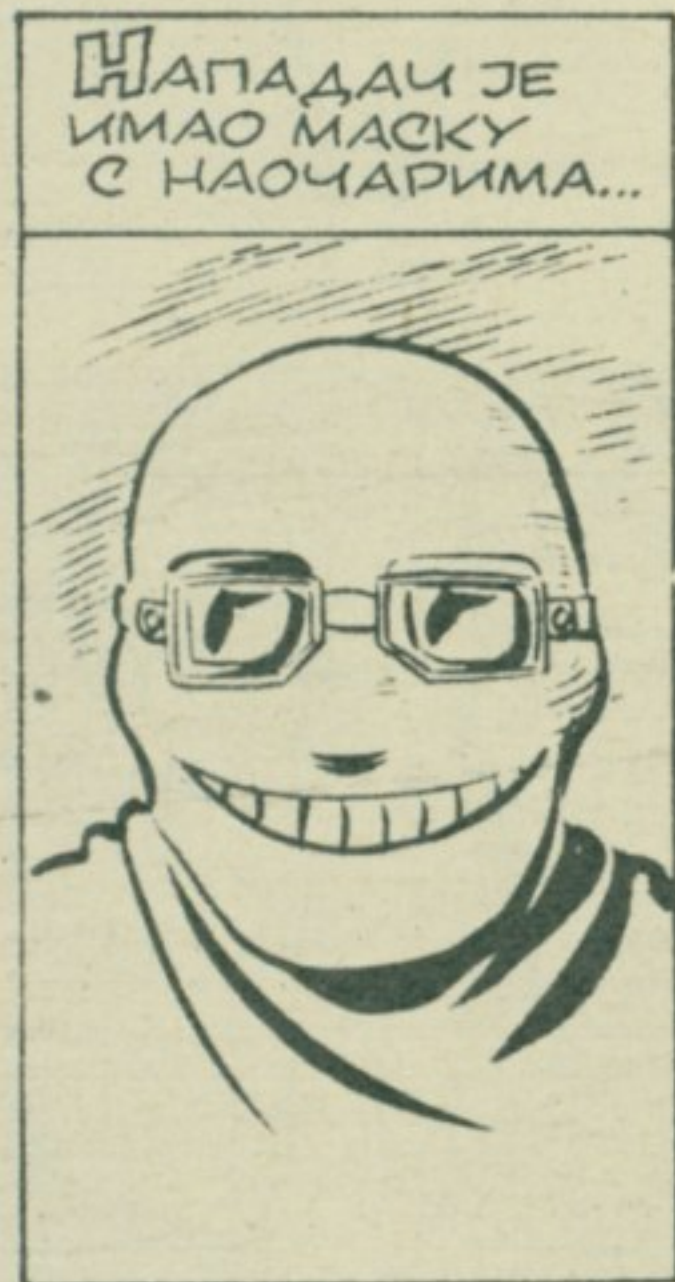
ПИНГВИН — Најизразитија водена птица, чак су му и очи прилагођене за гледање под водом, и најбоља пливачица од свих птица које постоје. Због закржљалих крила не може да лети али веома спретно мада омешно 'корача' и клиза се по леду и снегу Јужног пола где живи. Женка и мужјак наизменично леже на јајима а мужјак је нежан супруг и отац. Величина пингвина креће се од 40 сантиметара до 1,2 метра, има их двадесетак врста а најпознатији су царски, краљевски, ђубасти, мали плави, аделијски, галапагос.

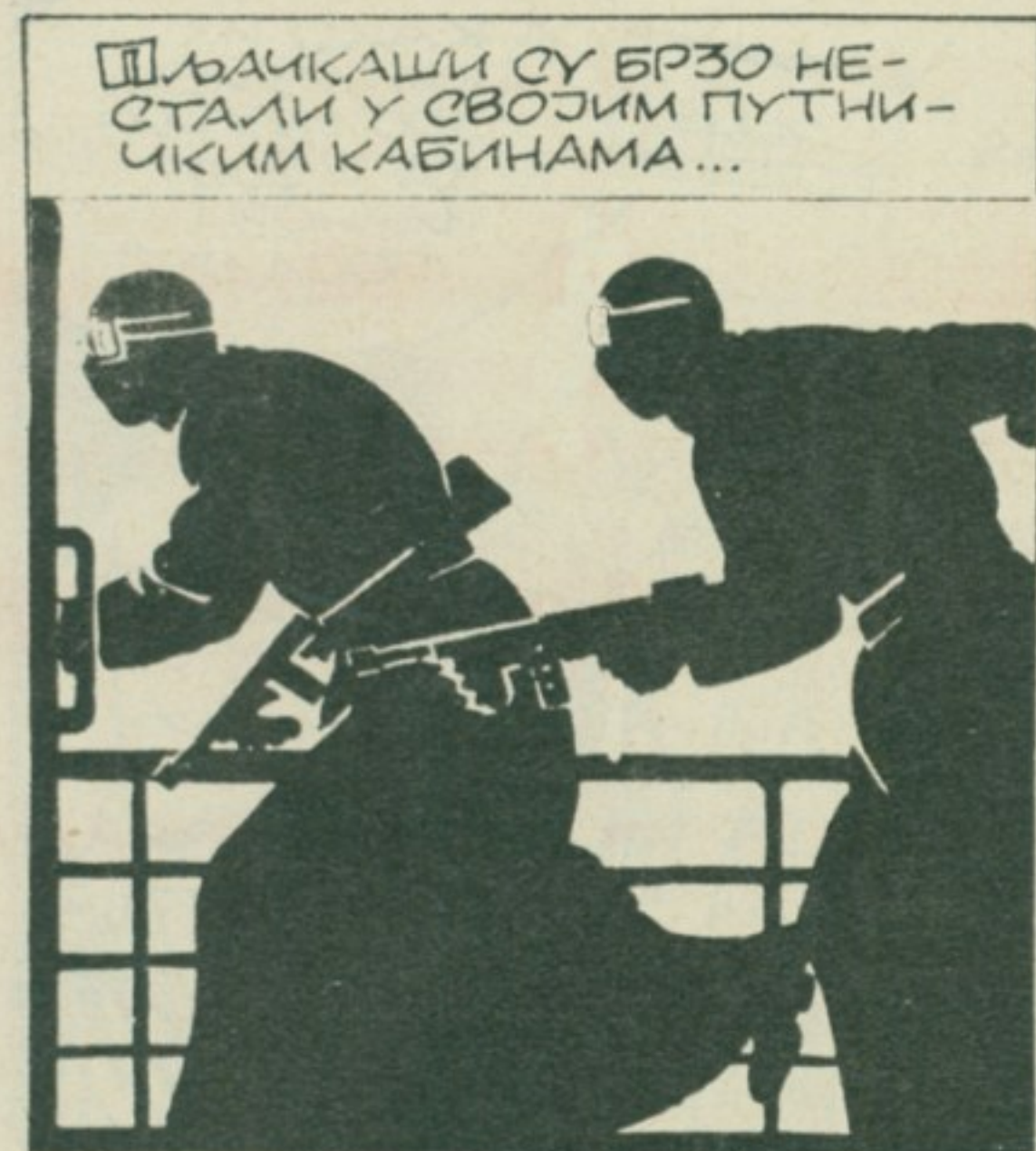


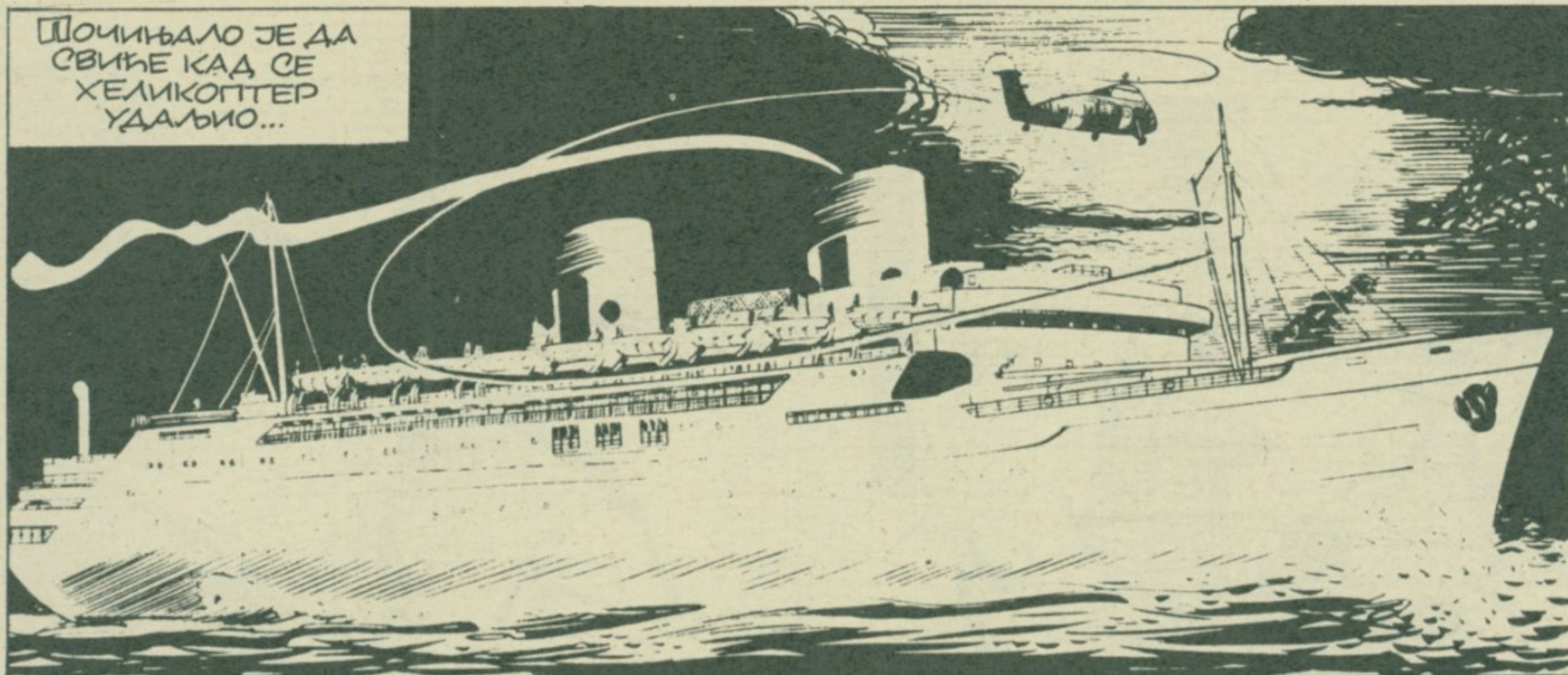
НАГРАДНИ КОНКУРС: Чувајте ову страну! Одговорите на крају серије на питање. Награде: Бицикл, часовници, књиге.

ПАНТОМ ПИРАТИ ИЛИ МАСКОМ









ПОЧИЊАЛО ЈЕ ДА
СВИЊЕ КАД СЕ
ХЕЛИКОПТЕР
УДАЉИО...



ОТВО-
РИТЕ!

УПО-
МОК!

ЗАКЉУ-
ЧАНИ
СМО!



ПОЖУРИ! НЕ
СМЕ ДА ОСТАНЕ
НИ
ТРАГ...

СВЕ ЈЕ ИШЛО
КАО ПО ЛО-
ЈУ!

ПИРАТИ СУ ЖУРНО
ОТКЛАЊАЛИ СВЕ ШТО
БИ ИХ МОГЛО ОДАТИ...



ЈЕСИ ЛИ ИКАД
ЧУЛА ОВАКВУ ЛУП-
ЊАВУ И ДРЕ-
КУ?

ЗАКЉУЧАЛИ
СМО ЧИТАВ
БРОД!

МЕЂУ ПИРАТИМА БИЛО ЈЕ И ЖЕНА!



ГДЕ СУ
ТИ ТИПО-
ВИ?

ГДЕ СУ ОСТАЛИ
ЧЛАНОВИ ПОСА-
ДЕ?

СВИ СУ
ЗАКЉУЧА-
НИ... КАО
И МИ!

НАЈЗАД СУ НЕКИ
ЧЛАНОВИ ПОСАДЕ
УСПЕЛИ ДА СЕ
ОСЛОБОДЕ...



ОПЉАЧКАНИ
СМО!

И МИ!
КО СУ
ЛОПО-
ВИ?

НЕ ПИТАЈТЕ
МЕНЕ! СВИ
СМО ОПЉА-
ЧКАНИ!

WILSON
McCOY
11-20



ОГРОМНИ ЛЉУДИ...
С МАСКАМА...
ПИСКАВИХ
ГЛАСО-
ВА...

СВЕ ПА-
РЕ СУ
МИ УЗЕ-
ЛИ...

...САВ
МОЈ НА-
КИТ!

НА ПАЛУБИ СЕ ОКУПИЛО
1500 ЗВУЊЕНИХ ПУТНИКА...



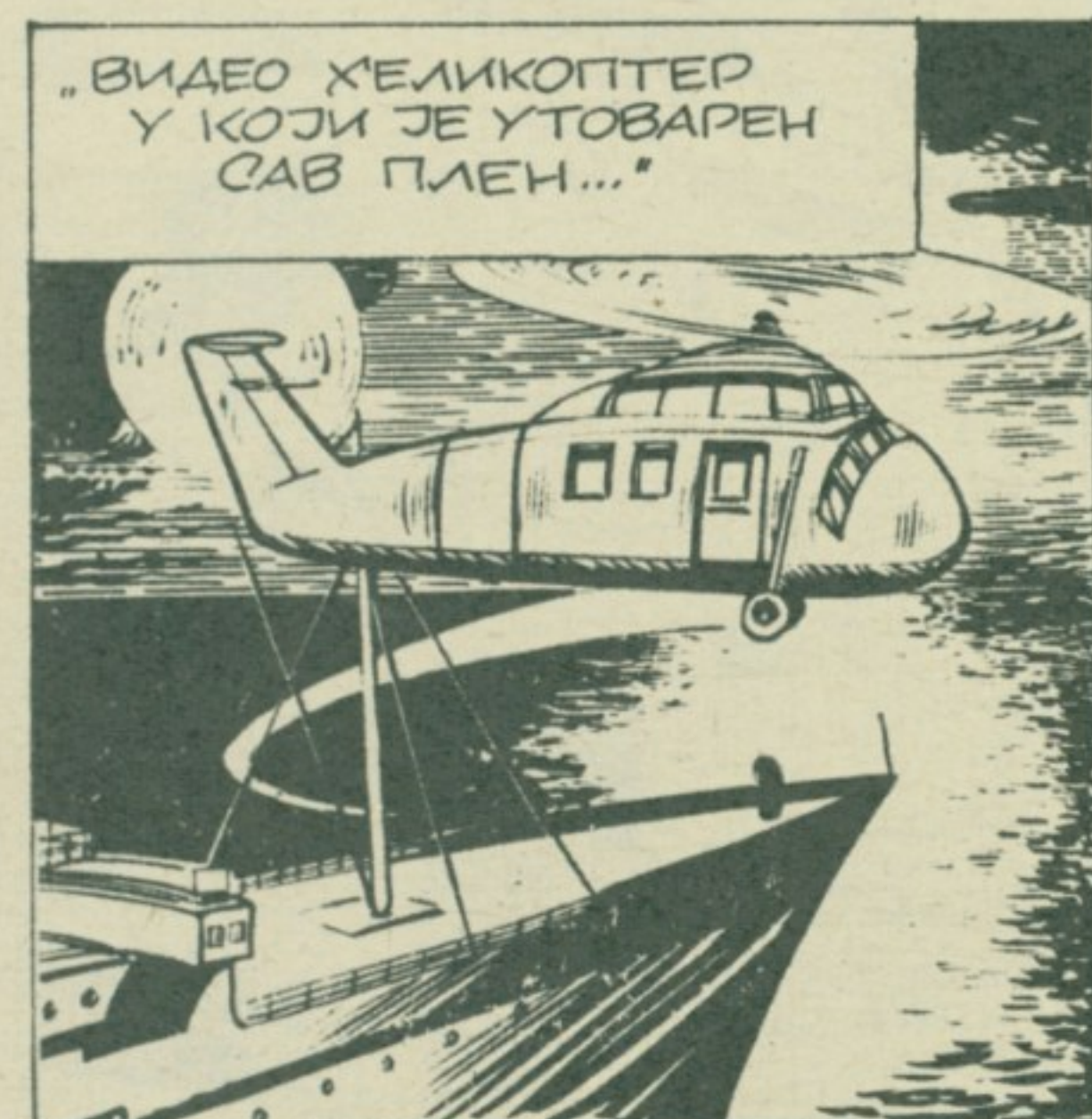
БАНДА
ПИРАТА НА
БРОДУ, КАПЕ-
ТАНЕ! СВЕ
СУ ОПЉА-
ЧКАЛИ...

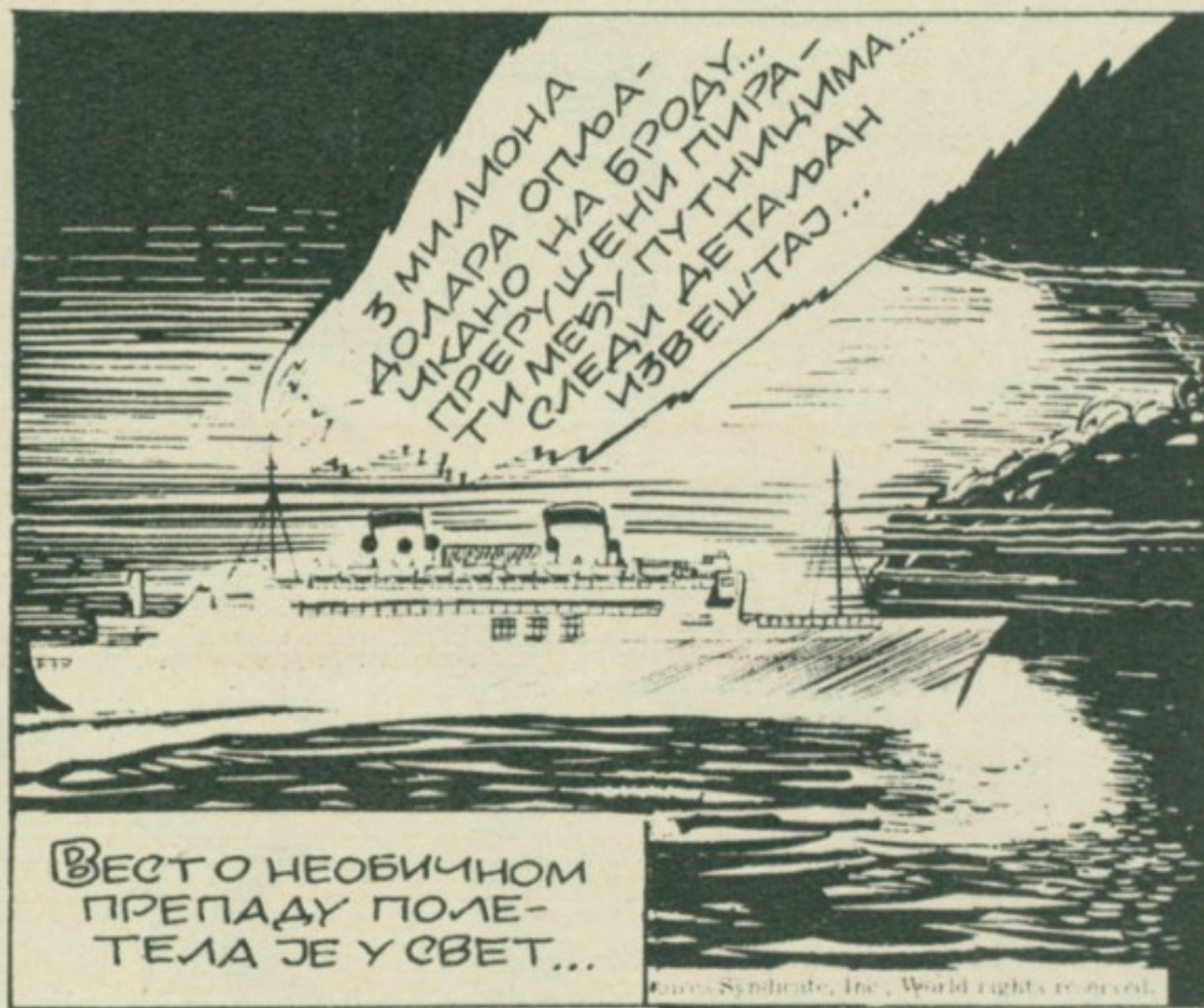
КАО ДА
ЈА ТО
НЕ ЗНАМ!
ИСТРА-
ЗНИЛИ
СУ БРОД...
И МОЈЕ
ЦЕПО-
ВЕ!



ЛОПО-
ВИ
МОРА ДА
СУ НА
БРО-
ДУ!

А КАКО ИХ
НАЂИ ИЗМЕЂУ
1500 ПУТНИ-
КА И 600
ЧЛАНОВА
ПОСАДЕ?





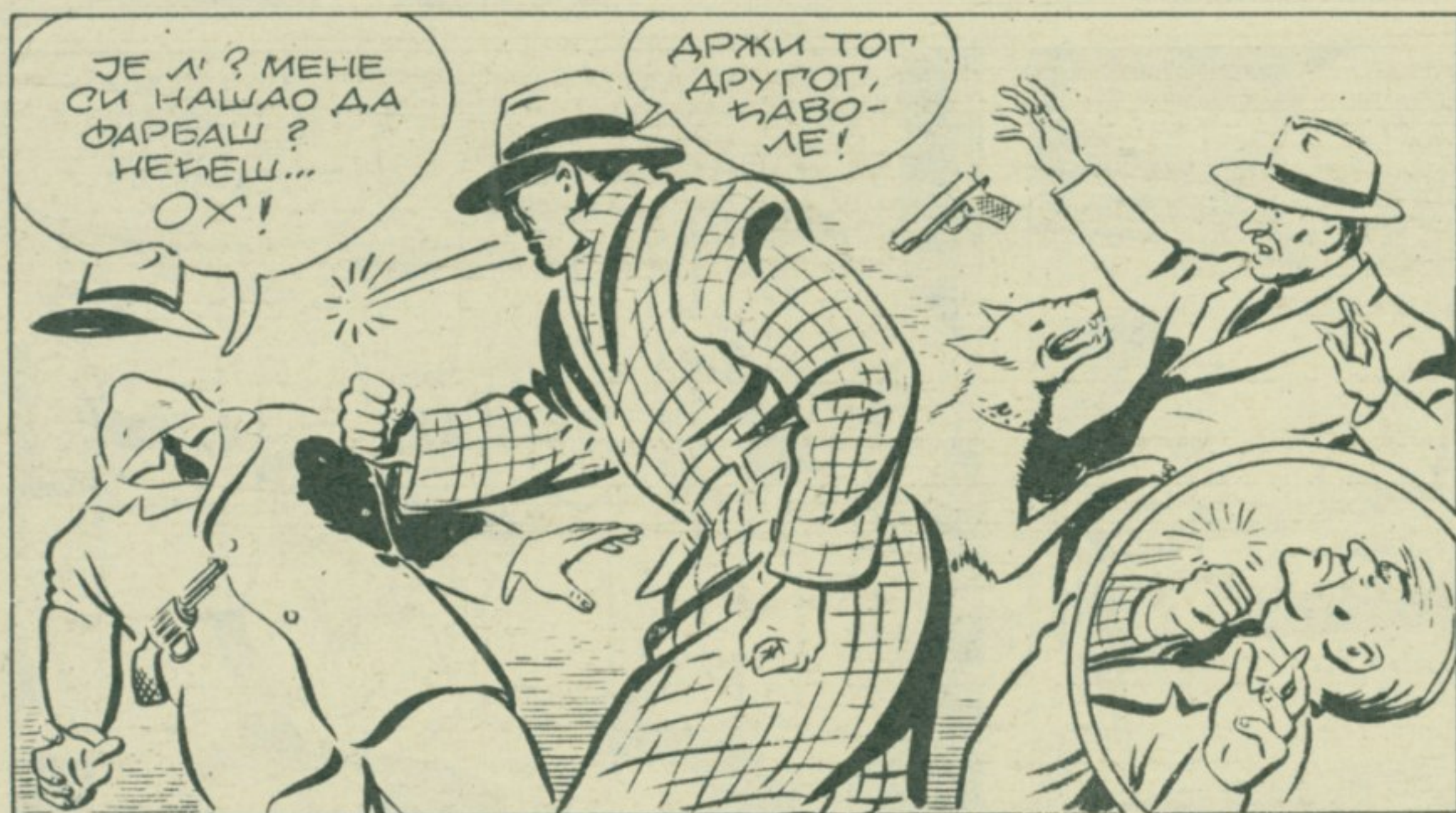


© 1960, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.





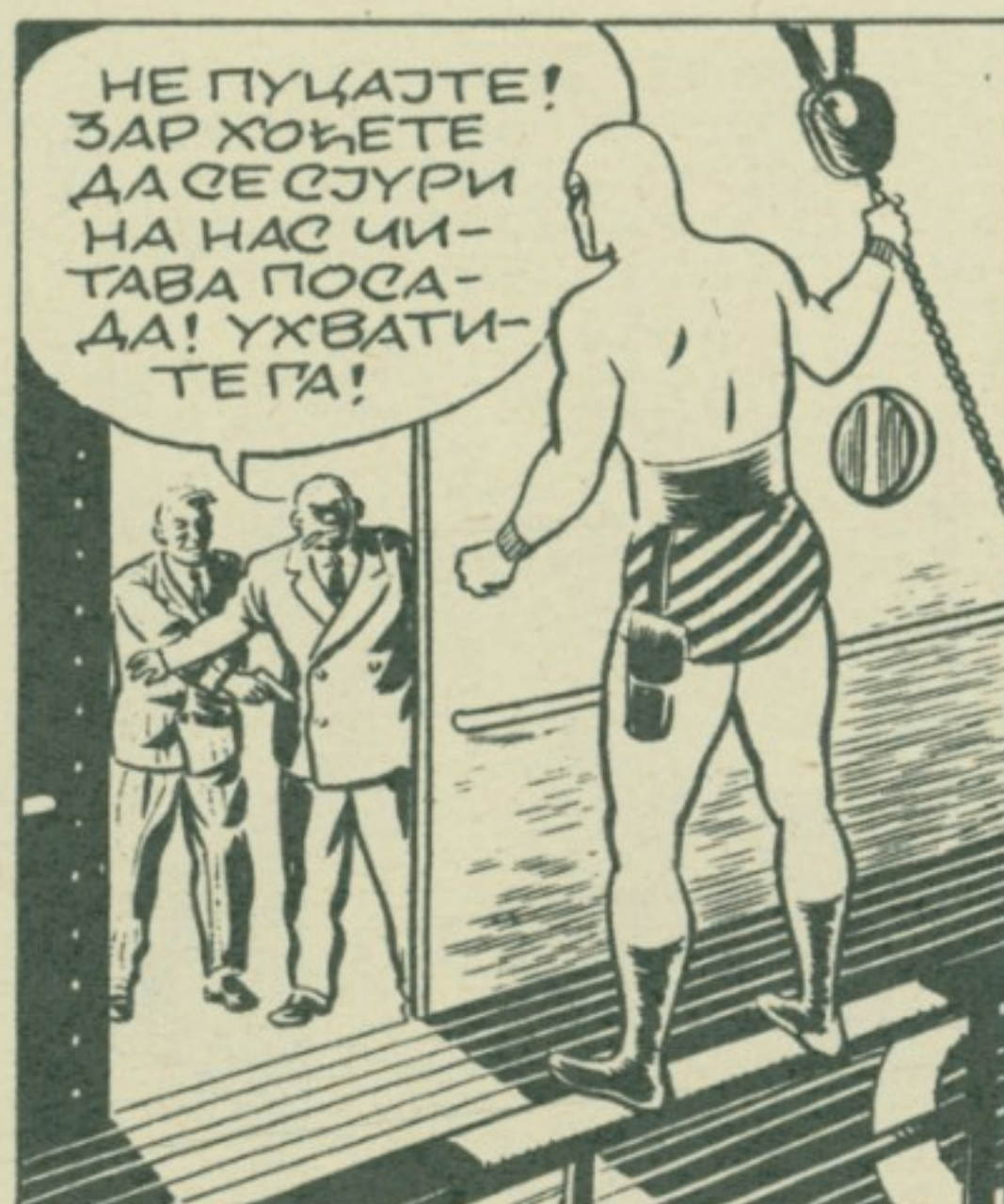


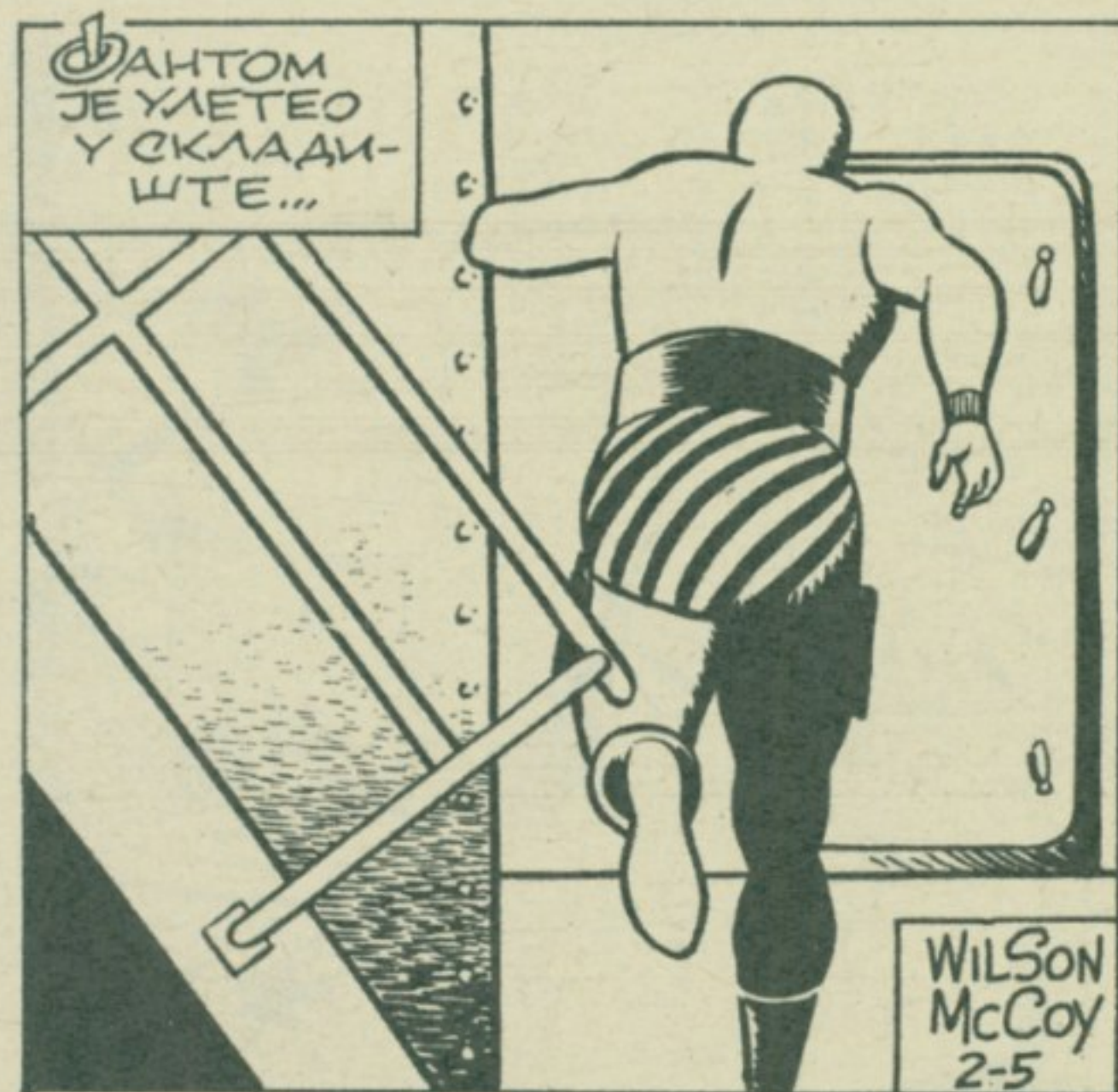
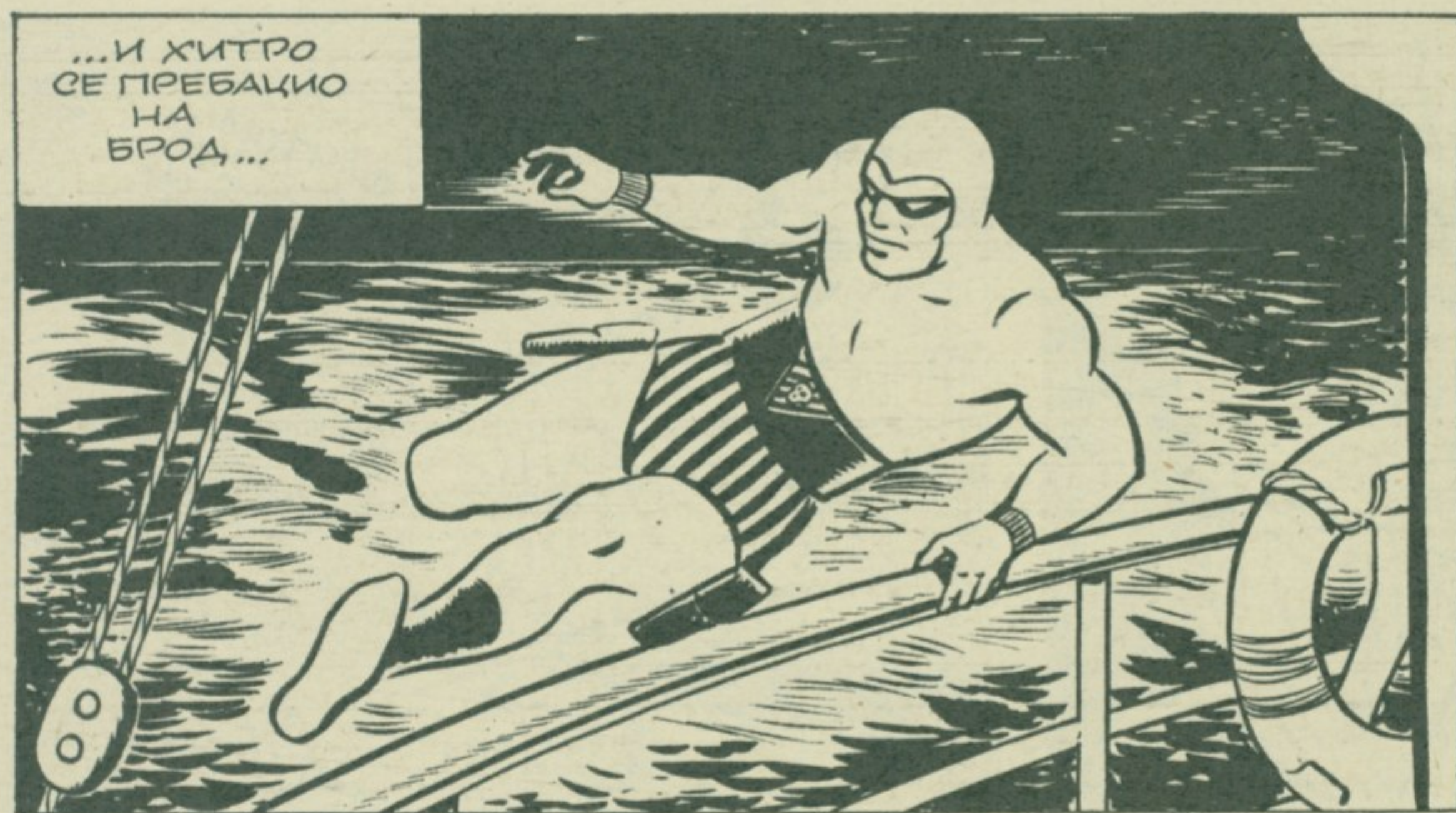


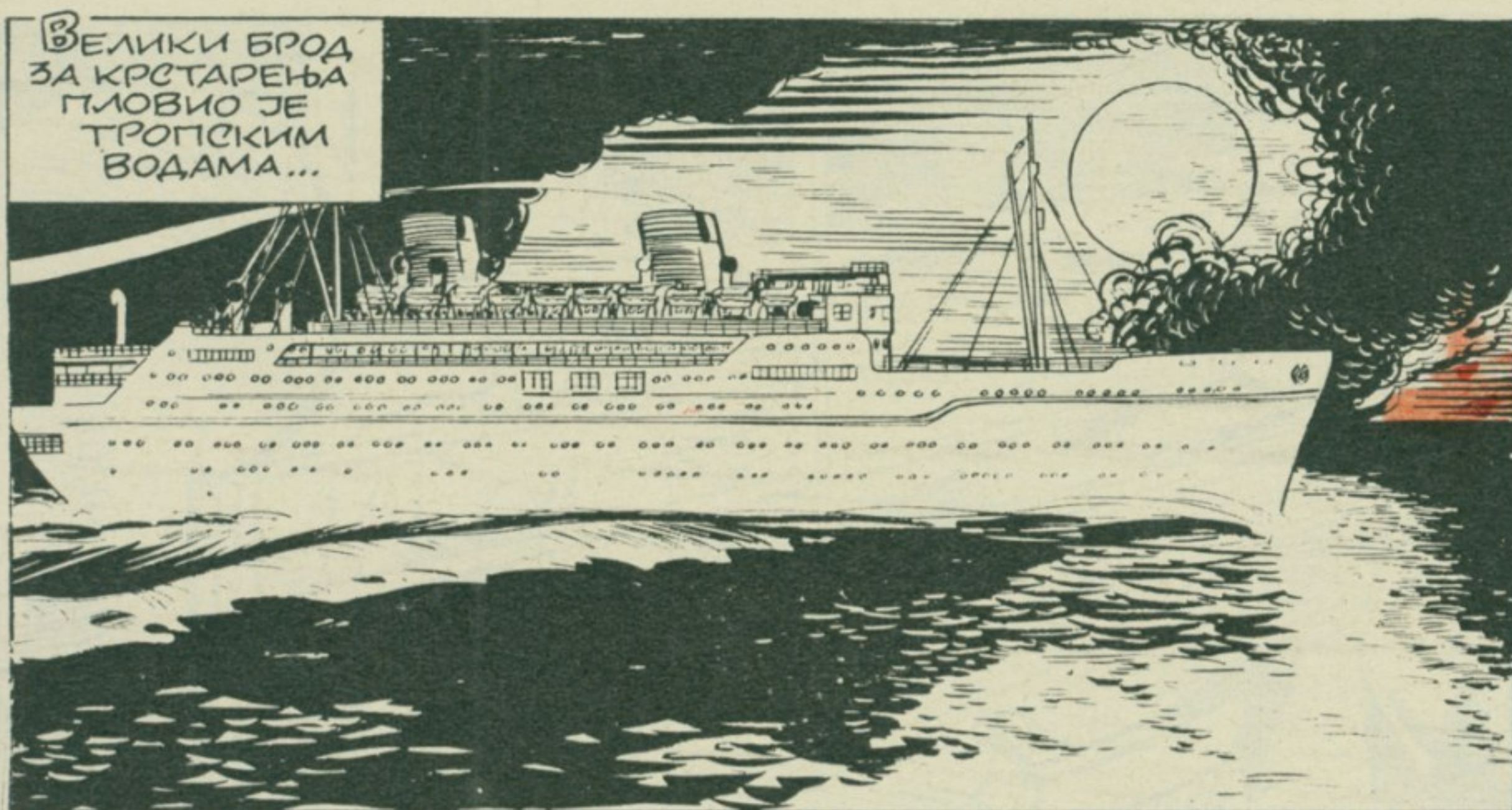
















ПРЕСТАНИ ДА БРЕЉАШ О ТОЈ ЛОБАЊИ, МИЧ! ПОСТАЈЕМ НЕР-ВОЗАН! МАСКИ-РАНИ ЧОВЕК ЈЕ МРТАВ!



МОЖДА!



НЕСПОКОЈНА САМ ЗБОГ НОЋАШЊЕГ ПОДУХВАТА! ЈЕДВА ЧЕ-КАМ ДА СЕ И ТО СВРШИ!



И ЈА! ОВО ЈЕ ПОСЛЕ-ДЊИ ПУТ!



АЛИ ЗА ПОЛА МИЛИОНА ДОЛА-РА ИСПЛАТИ СЕ И МАЛО СТРЕП-ЊЕ И СТРА-ХА!



ПРЕД ПОНОЋ, КАД СУ И ПУТ-НИЦИ КРЕНУЛИ НА ПОЧИ-НАК...

ЛАКУ НОЋ!

ВИДЕЋЕМО СЕ СУТРА!



...АЛИ НЕ СВИ! ГДЕ ЈЕ МОЈА ОПРЕМА?

ВЕРОВАТНО СЕ ЗАГУБИЛА У СКЛАДИШТУ! НИШТА... ОСТА-НИ У КАБИ-НИ!



ЗА ТО ВРЕМЕ...

ЦИПЕЛЕ СА ОРТОПЕДСКИМ ЂОНОМ... ДА БИ СВИ БИЛИ ИСТЕ ВИСИНЕ! СВЕ СУ ДОБРО ИСПЛАНИ-РАЛИ...



И ДОК СУ ПУТНИЦИ И ЧЛАНОВИ ПОСАДЕ СПАВАЛИ, ПИРАТИ СУ КРЕНУЛИ У АКЦИЈУ...



...ОНЕСПОСОБЉАВАЈУЋИ ЈЕ-ДНОГ СТРАЖАРА ЗА ДРУГИМ...



...РАДИО-ОДАШИЉАЧ ЈЕ УНИШТЕН, КАПЕТАН ЗАРОВЉЕН...



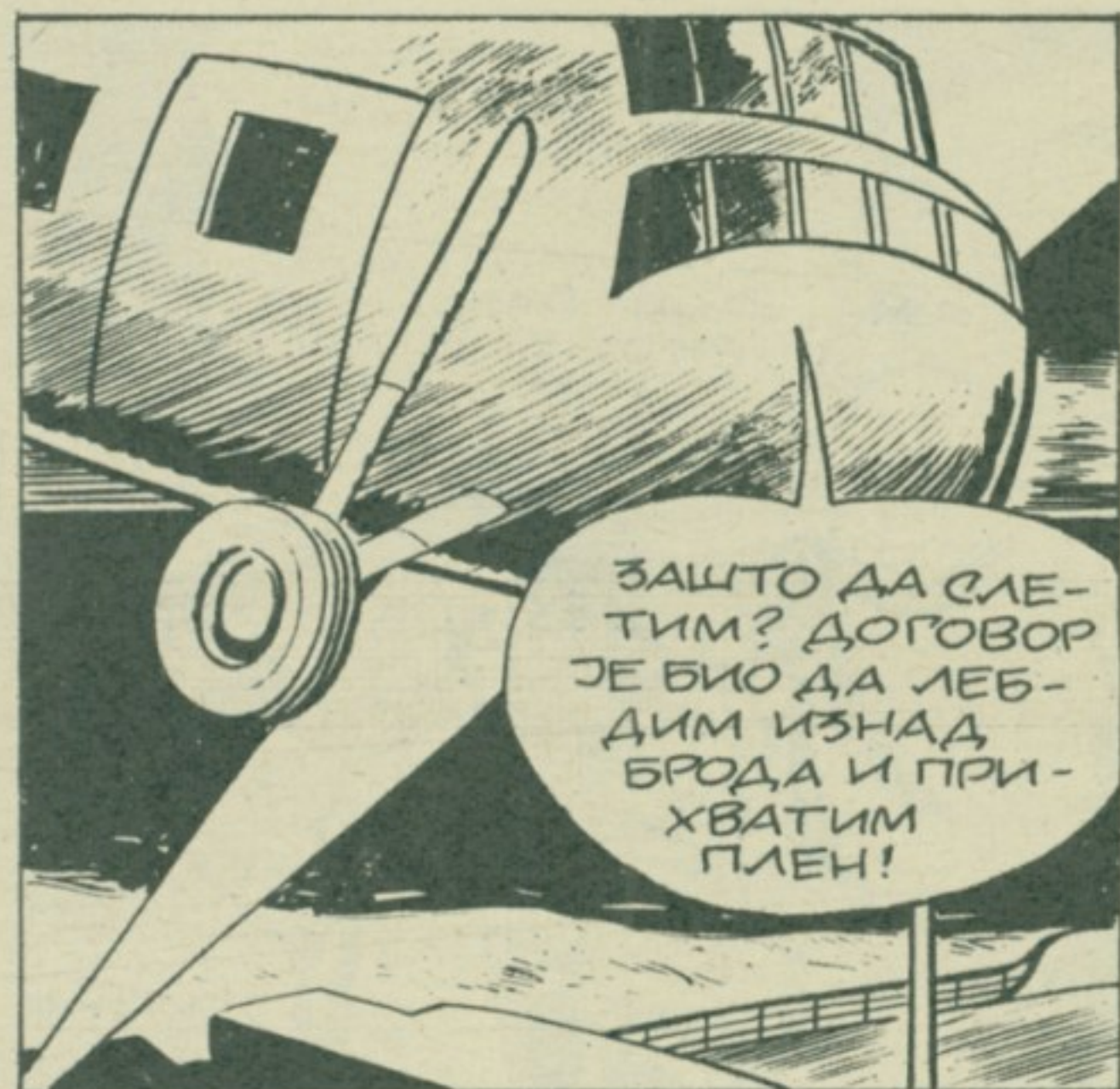
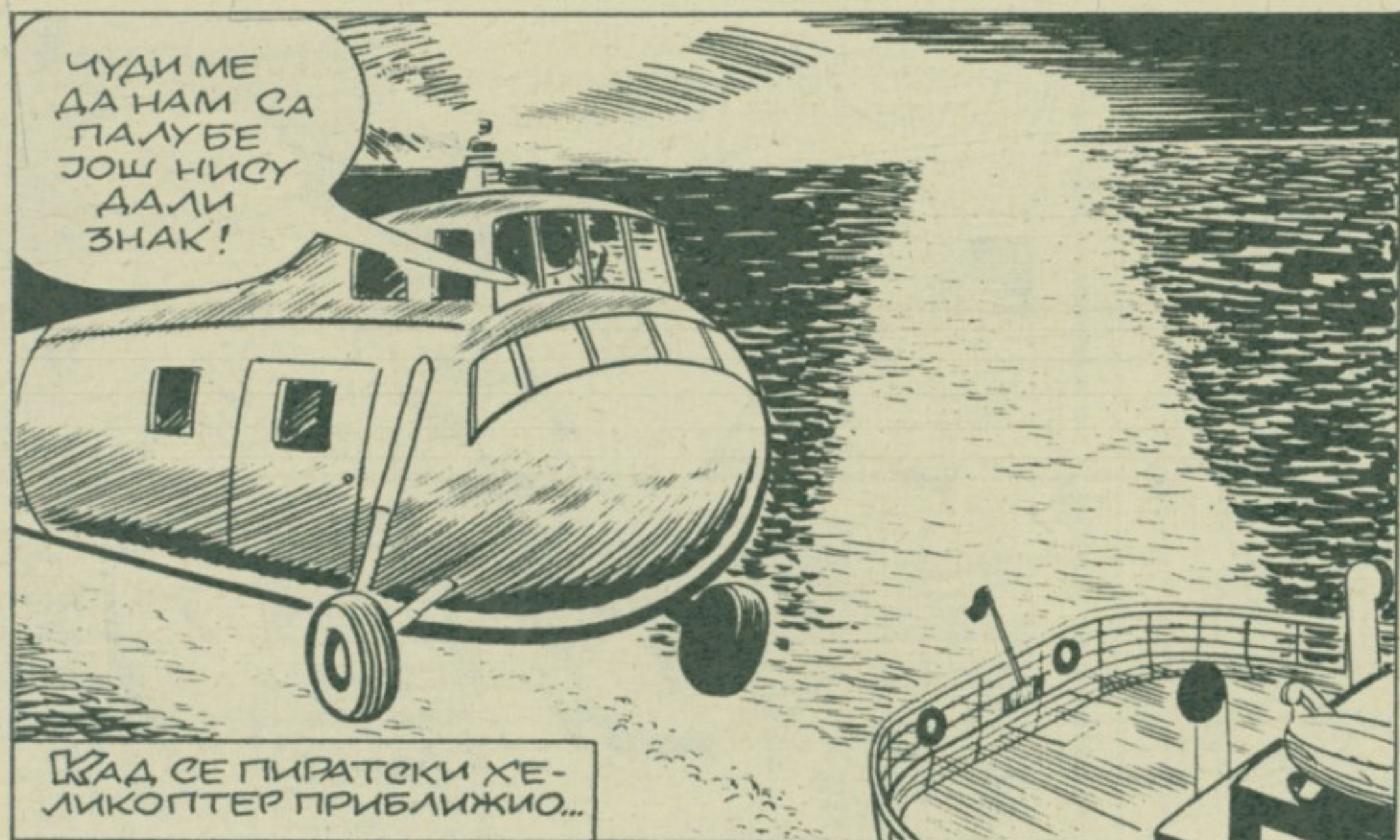
...А ИПАК НИЈЕ СЕ СВЕ ОДВИЈАЛО ПО ПЛАНУ...

ЈА САМ СВОЈ ПОС'О ОБАВИО... А ТИ... АХ!

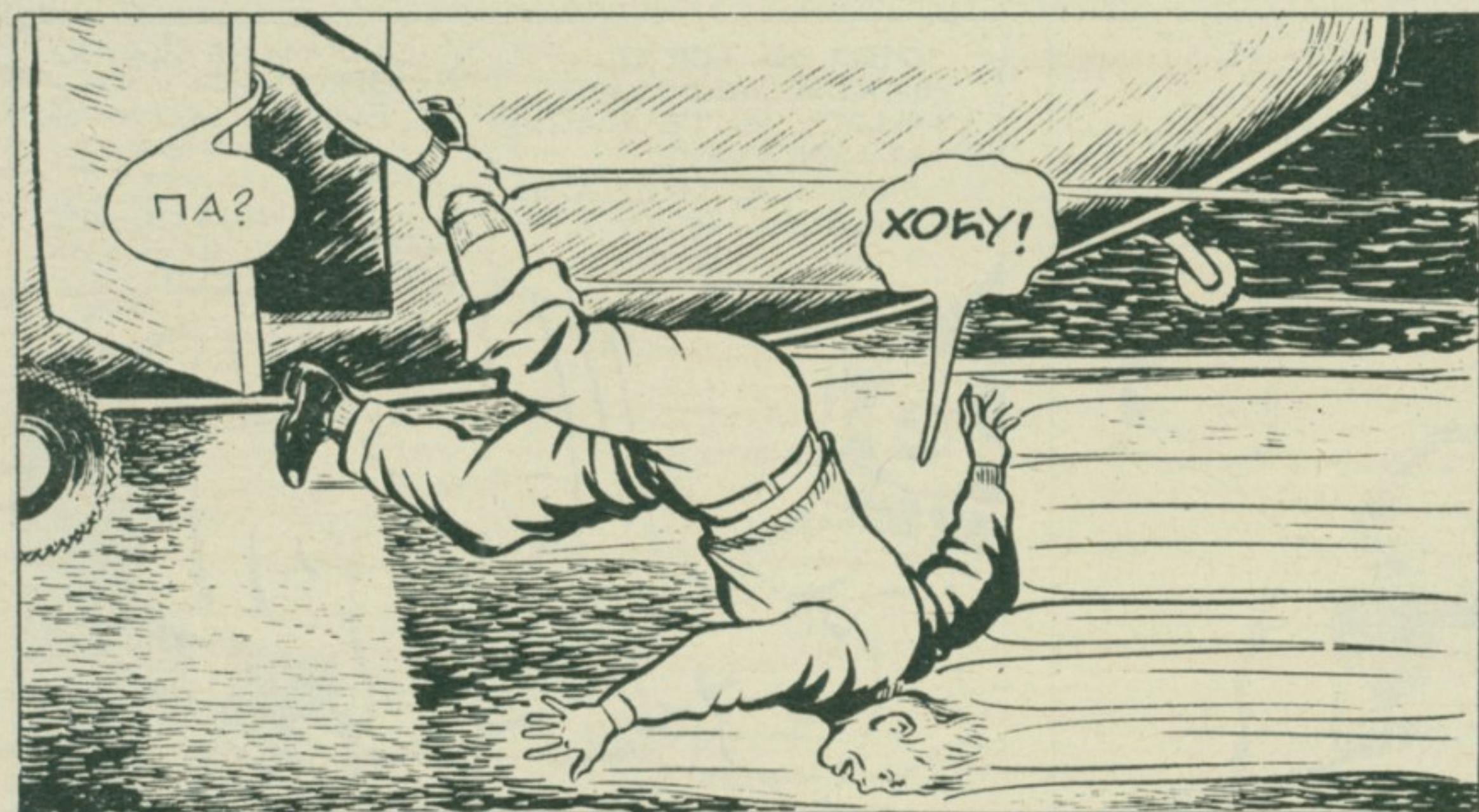
И ЈА!

WILSON MCCOY 2-26









DARWIL
НАГРАДНА ИГРА

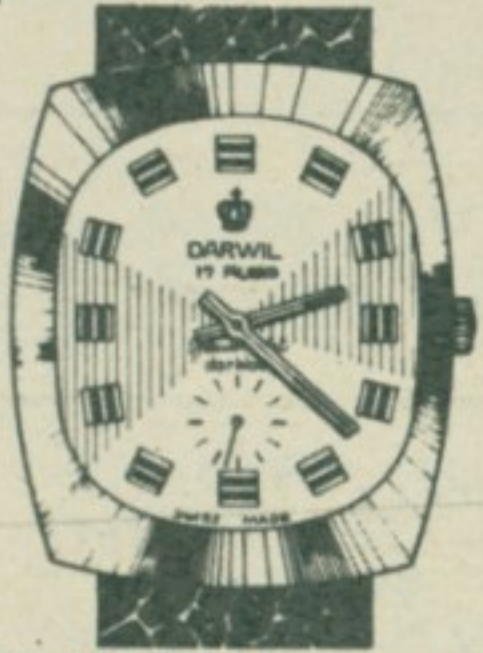
ПОТОПЉЕНО БЛАГО



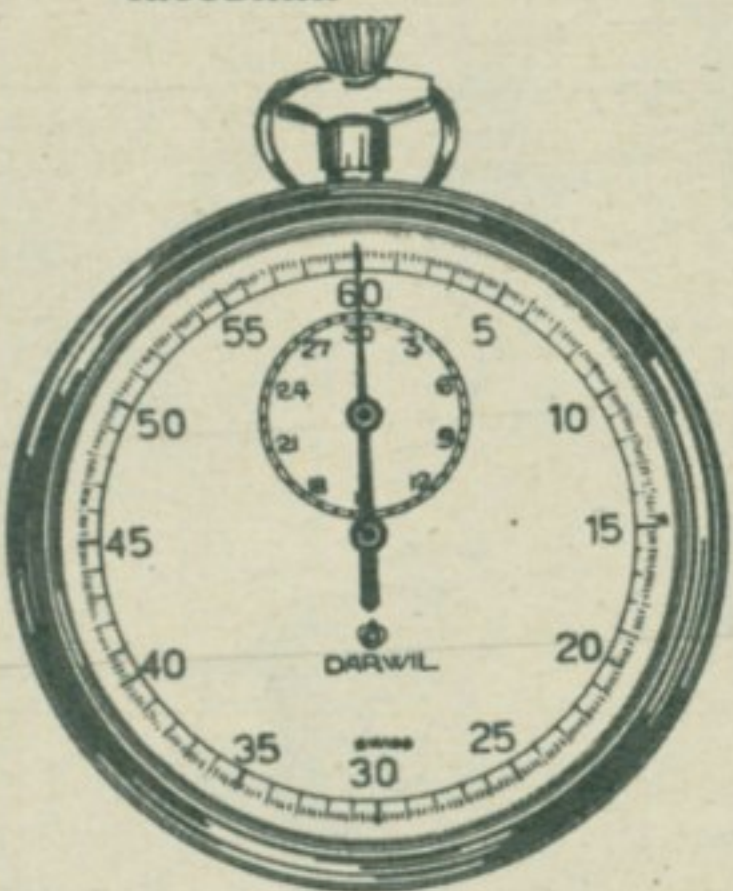
I НАГРАДА: мушки часовник са штоперicom и датумом



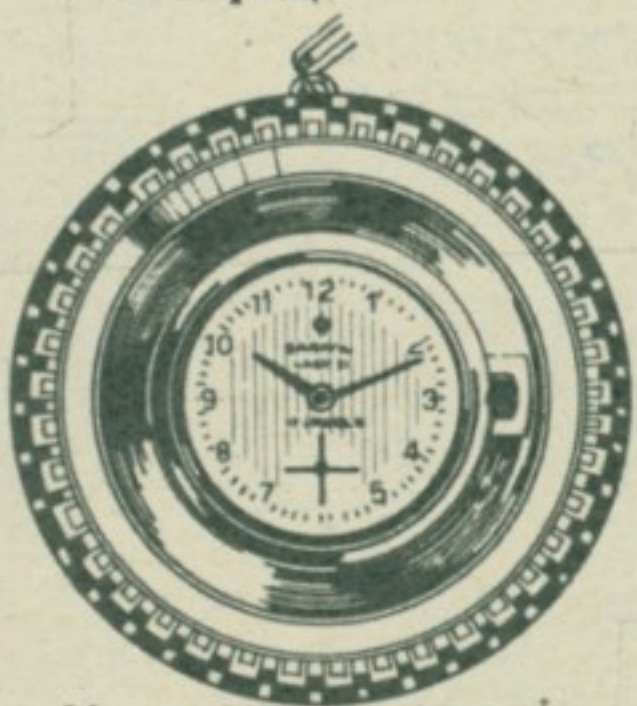
II НАГРАДА: мушки часовник са календаром



III НАГРАДА: дечји часовник



IV НАГРАДА: џепна штоперница



V и VI НАГРАДА: часовник — привезак



Богати енглески банкар летује на мору, сваког дана изнајмљује чамац и са једним рибаром одлази на пучину у лов. Једног јутра рибар је приметио у мору неку боцу. Кад ју је извадио и кад су отпечатали восак, из боце су извадили папир на коме је био нацртан тачан положај олупине брода потопљеног у близини шпанске обале. Још је писало да је брод носио товар злата и да је потопљен 1944. године. Поруку — писало је у папиру — оставља капетан који је једини остао у животу од целе посаде, а ево и њему су часови избројани и имао је толико снаге да напише ову поруку, стави је у винску боцу и баца у море.

Банкар је по доласку у луку отишао до свог пријатеља инспектора Скота да се са њим посаветује о томе вреди ли предузимати вађење потопљеног брода. Инспектор Скот је одмах са боце скинуо етикету да би је снимио заједно са мапом. Био је убеђен да је посреди превара и да је можда све то извео рибар да би у експедицији зарадио неку пару.

Твој задатак је да пажљиво прочиташ овај наш текст и на дописници напишеш шта је навело инспектора Скота да посумња у то да је боца права.

Дописницу с одговором, налепљеним купоном и својом читко исписаном адресом пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“ 11001 Београд, П. фах 124 до 20. септембра ове године. Међу онима који буду тачно одговорили на наше питање извући ће се на срећу имена шест читалаца који ће добити од DARWIL-а на поклон по један часовник.

DARWIL — генерално заступништво швајцарске фирме у Трсту • Велики избор — преко 600 типова часовника DARWIL и ARETA • Најновије: DARWIL сатови имају уграђен DARBLOCK — уређај против удара • ЧАСОВНИЦИ марке DARWIL и ARETA могу се набавити и у специјализованим трговинама и велетрговинама у Југославији • СЕРВИСИ за одржавање постоје у свим местима наше земље • DARWIL — Piazza St. Antonio Nuovo 4/I—II Trst.

DARWIL 15



ЗНАМ ДА ТО НИЈЕ БИО ЈОЦА... ОНДА САМ ВЕЋ ИМО ДЕСЕТ ГОДИНА!



НИЈЕ МОГАО БИТИ НИ ЗВРЈЕ... ПА ДА, ТАД СМО ОБОЈИЦА БИЛИ У ЗАБАВИШТУ!



МОЖДА ЈЕ БИО ЖВАЛЕ... НЕ! ИМАО САМ ГОДИНУ ДАНА КАД САМ ЊЕГА ЖВАДЗНУО...



© King Features Syndicate, Inc., 1969. World rights reserved.



БИО ЈЕ ТО НЕКИ МОМАК У БЕЛОМ МАНТИЛУ! ОН ЈЕ МЕНЕ ПО...



... А ЈА САМ ЊЕМУ ВРАТИО ПО НОСУ!



НУЛА Х ☆☆☆ ЗАВЕРА ПРОТИВ ЗЕМЉЕ



КО ЈЕ ТАЈ ЧОВЕК?

ПРОФЕСОР КАРА ВИНЕР! ПРЕДСЕДНИК МЕБУПЛАНЕТАРНОГ ИСЕЉЕНИЧКОГ ДРУШТВА! ОН ЈЕ ОРГАНИЗОВАО СЕОБУ У ГАЛАКСИЈУ 9 И...



ЗАШТО ОНДА ПОКУШАВАТЕ ДА ГА ЗАДРЖИТЕ?

ЗАТО ШТО ЈЕ ОН ВРХУНСКИ НАУЧНИК... НЕОПКОДАН ВЛАДИ!



ЗАТО ВРЕМЕ КАРА ВИНЕР ЈЕ СТИГАО ВАН ДОМАЋАЈА ОРУЖЈА...



А СА ИСЕЉЕНИЧКИХ БРОДОВА СУКНУО ЈЕ ПЛАМЕН ТОПОВА...

АААХ!

ЛЕЗИТЕ! ИЗГИНУКЕТЕ!

ВИНЕР СВИМ БРОДОВИМА! УСПЕО САМ, ПРИЈАТЕЉИ! КРЕНУКЕТЕ СА МНОМ У СЛОБОДУ! СВИКЕ ЗОРА НАШЕГ ЛЕПШЕГ ЖИВОТА!



БЕЖИТЕ ОДАВДЕ! БРЗО!



ИСЕЉЕНИЧКИ БРОДОВИ УЗЛЕТЕЛИ СУ ЈЕДАН ЗА ДРУГИМ...



МОРА ДА СУ ИСЕЉЕНИЦИ ИСПЛАНИРАЛИ ОВО ЈОШ ПРЕ НЕКОЛИКО ГОДИНА!

ДА! И САМО СУ ЧЕКАЛИ ДА ИМ СЕ ВИНЕР ПРИДРУЖИ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ НА ВИДЕОЕКРАНУ...

ЗБОГОМ, ЗЕМЉАНИ! ВИШЕ НЕКУ РАДИТИ КАО РОБ ЗА РАСУ КОЈУ ЋЕ УНИШТИТИ ЊЕНА СОПСТВЕНА ТЕХНИКА!



ПРЕЖИВЕЋЕМО САМО ЈА И МАЛОБРОЈНИ ИЗАБРАНИЦИ! ОСТАВИО САМ ВАМ НЕШТО У НАСЛЕЂЕ: КРОЗ 15 ДАНА ПЛАНЕТА ЗЕМЉА РАСПАШЋЕ СЕ У МИЛИОН КОМАДИКА!



3+333

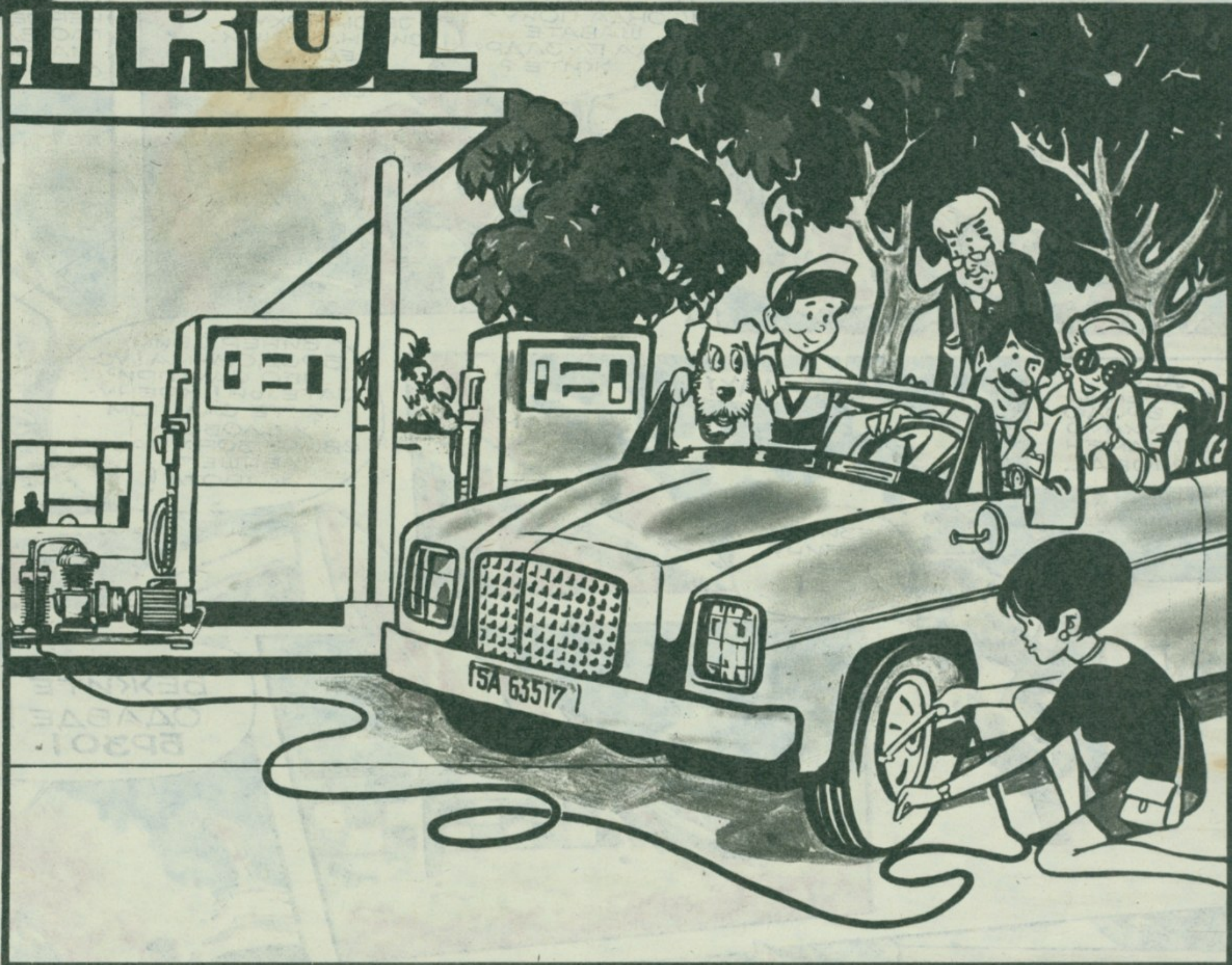
ЕНЕРГОИНВЕСТОВА НАГРАДНА ИГРА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

33 Враћајући се с одмора ауто породице Станић запао је у тешко стање, дијагноза на пумпи — гумама потребно хитно пумпање. Одговорите: да ли се компресори употребљавају за пумпање аутомобилских гума?

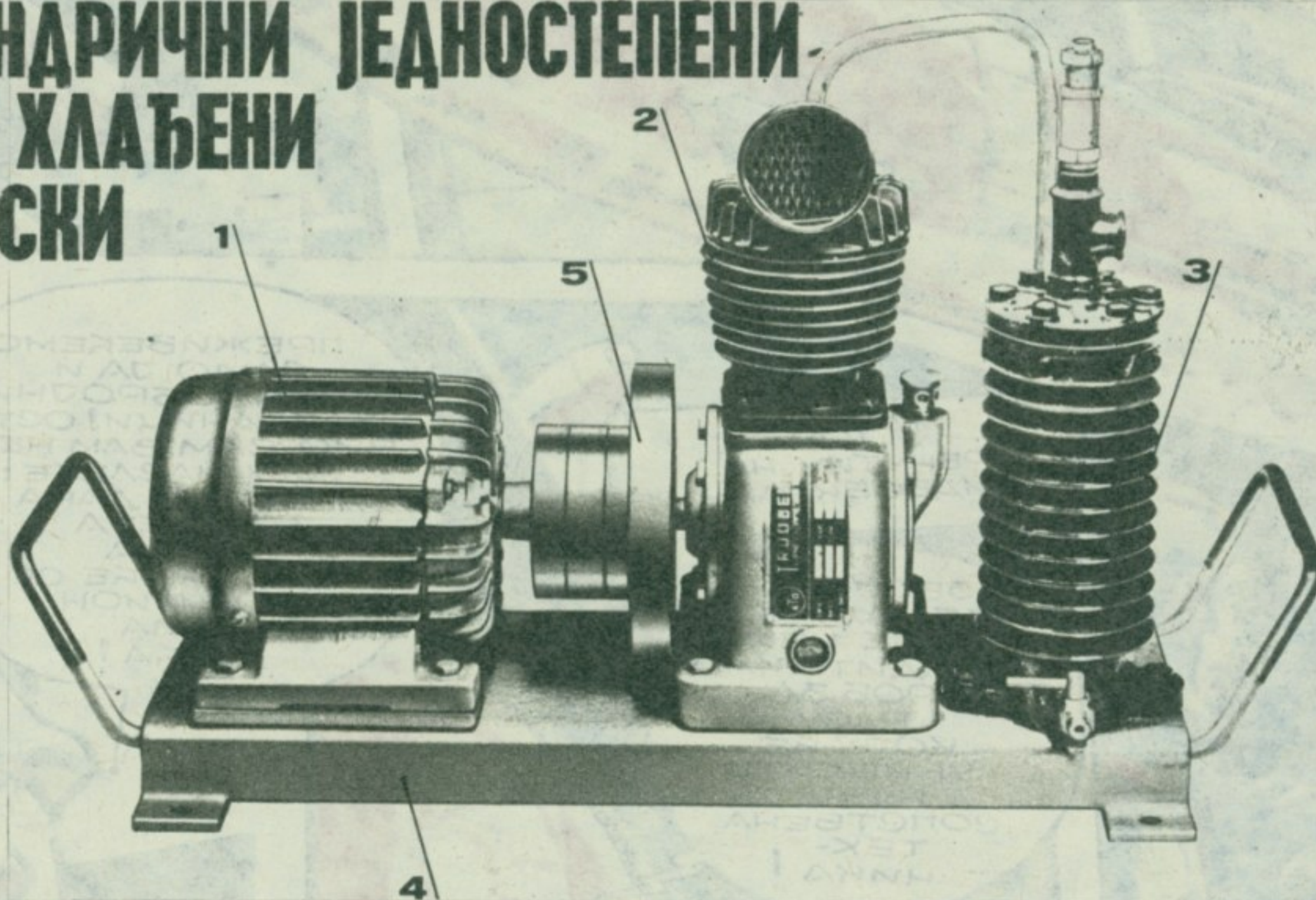
ENERGOINVEST

Тачан одговор напиши на дописницу, исеци и залепи број задатка. На полеђини дописнице испиши своје име и тачну адресу и пошаљи на: **ЕНЕРГОИНВЕСТ** — за квиз — 71001 Сарајево.



ENERGOINVEST ★ ПРОИЗВОДНИ ПРОГРАМ

ЈЕДНОЦИЛИНДРИЧНИ ЈЕДНОСТЕПЕНИ ВАЗДУХОМ ХЛАЂЕНИ КОМПРЕСОРСКИ АГРЕГАТ ТИП ЕКН-65



ОБЈАШЊЕЊЕ: 1. Електромотор 2. Компресор 3. Пречишћавач ваздуха 4. Постоље
5. Спојка

ИЗМЕЂУ ТАЧНИХ ОДГОВОРА, НА КРАЈУ ГОДИНЕ ИЗВУЋИ ЋЕ СЕ ДОБИТНИЦИ ТРИ ПРВЕ НАГРАДЕ: ПУТОВАЊЕ ЗА МЕКСИКО, ЗАМБИЈУ И ДИЗНИЛЕНД (САД) КАО И 333 ДРУГЕ ВРЕДНЕ НАГРАДЕ.

3+333



Да лакше решите задатак гледајте ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА на телевизији сваког понедељка у 19 часова

ENERGOINVEST

ЕНЕРГОИНВЕСТОВА ТВОРНИЦА КОМПРЕСОРА ДОБОЈ

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН



У ИДУЌЕМ БРОЈУ: РАТНИ ЗАДАТАК!

ЦИМ КЛАРК

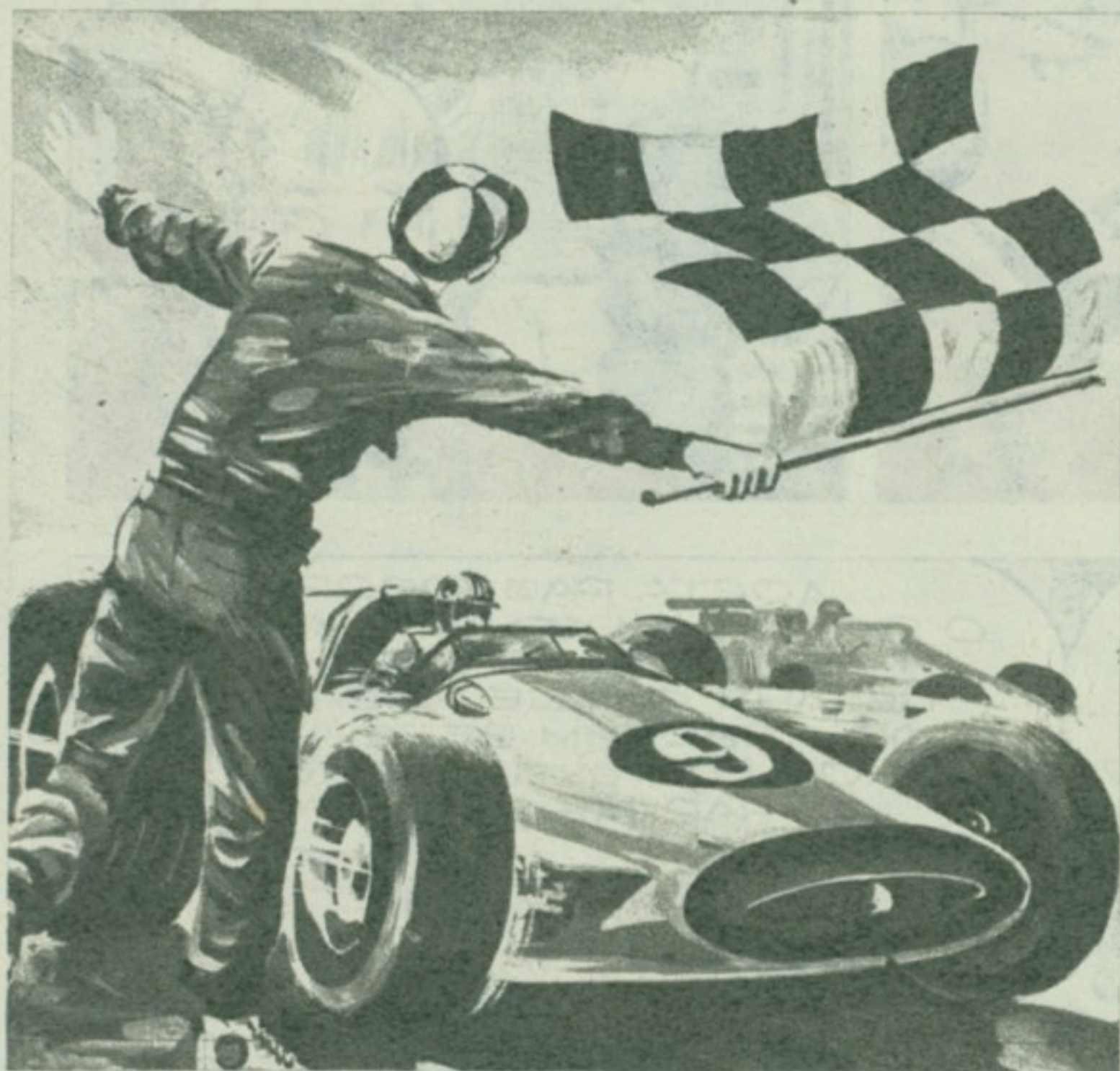
Кад је почетком 1962. године познатом британском аутомобилском асу и конструктору Колину Чепмену један пријатељ, такође познати возач, затражио да му припреми кола за трку „Индијанополис 500“ — овај се најпре изненадио, а онда одговорио:

— Вама заиста не недостаје храброст, али ако мој „лотус“ треба да се појави у Индијанополису, желео бих да га вози само Цим Кларк.

Први „Индијанополис 500“ или како краће зову „Инди“ одржан је 1911. године. Од самог почетка стазу су прославили високе награде али, на жалост, и многобројне жртве. Већ у првој трци погинуо је возач С. Диксон кад му је у 12. кругу с аутомобила отпао точак. Од те несреће готово да није било године да писта од жутих цигала није наплатила свој данак у крви, било да се радило о возачима или гле-

прво место износи 350 милиона старих динара!

Стаза у Индијанополису била је чувена и као искључиво америчка, дуго ниједан Европљанин није успео да на њој освоји прво место. Године 1960. Колин Чепмен који је основао малу али чувену механичку радионицу „Лотус карс лимитид“ одлучио је да окуша срећу на овој најопаснијој трци на свету и своја кола повери Циму Кларку.



даоцима. Само до 1937. године у ауто-тркама „Индијанополис“ погинуло је укупно 31 лице! Између осталих на овој стази погинули су: Бил Вуковић, возач југословенског порекла који је два пута узастопце био победник ове трке, Американац Еди Сако и Енглец Мајк Спенс.

Стаза „Индијанополис 500“ дуга је 500 миља — 800 км и састоји се од 200 кругова које возачи морају да пређу на овалној писти која је дугачка четири километра и направљена од жутих цигала и асфалта. Све кривине на овој писти су лево и баш ова једноличност писте и представља главну опасност у овој трци која је веома заморна и ризична, али и занимљива. Сваке године посећује је око 100.000 људи који и по недељу дана спавају у својим аутомобилима само да би видели вратоломну трку. Данас награда за

Цим Кларк одрастао је у Шкотској где му је отац имао велику фарму. Кад му је било 16 година возио је стари цип идући за овцама. За аутомобилизам се загрејао кад је упознао Скота Ватсона великог љубитеља спортских аутомобила и учесника релија. Додуше, у својој првој трци, 16. јуна 1956. у Кримонду стигао је последњи, али то га није обесхрабрило. Већ 5. октобра 1957. на кружној писти Чартерхола, за воланом позајмљеног „поршеа 1600“ — стигао је први.

ИЗАЗОВ

Млади Кларк срео се први пут са Колином Чепменом у Бренд Хечу, кад су га другови из његовог клуба наговорили да испроба један „лотус“ познатог конструктора. Чепмен се одмах одушевио смелом, али смире- ном и сигурном вожњом мла-

дог возача који је први пут сео у његова кола. Предложио је младићу да вози за њега, али је Кларк одбио јер није хтео да напусти свој стари клуб. Чепмен му то није узео за зло. Напротив, међу њима се развило право пријатељство.

Почетком 1960. године Чепмен је једног дана позвао телефоном Кларка.

— Јесте ли се пријавили за учешће у трци „Гран при Холандије“ у Зандворту?

— Не.

— Прихватате ли да управљате једним мојим колима?

Био је то значајан дан за Цима Кларка. Ушао је у екипу „лотуса“ и под искусном руком Колина Чепмена почео даље да усавршава свој возачки таленат. Већ 3. априла 1961. године победио је у трци „Гран при“ у Поу, а 26. децембра исте године освојио је „Гран при“ Јужне Африке. Победе су се низале и његов пут ка светском шампионату био је отворен. Али, на том путу било је и доста препрека.

Возачи могу да возе за титулу шампиона света ако учествују у десет следећих „гран при“ трка: Јужне Африке, Немачке, Енглеске, Белгије, САД, Француске, Холандије, Италије, Мексика, Монака. Девет поена добија возач који се пласира први у свакој од ових трка, шест поена ако стигне други, четири ако стигне трећи итд. Поени се додељују само под условом да кола пређу 90 одсто од свих стаза.

До тада, међутим, ниједан од Европљана није победио.

После одлуке да „лотус“ учествује у трци „Индијанополис 500“ Колин Чепмен је ступио у везу са Фордовом компанијом аутомобила и инжењери ове чувене куће почели су да проучавају специјалне моторе којима би снабдели ова кола.

После тога требало је отићи у Индијанополис и упознати стазу. Ускоро се указала прилика за то. У октобру 1962. Цим Кларк освојио је „гран при“ у Воткинс Глену, у близини Њујорка. После трке отишли су у Индијанополис.

ОПАСНЕ ПРОБЕ

Њихов долазак није остао непримећен. Организатори трка, навикнути на велика америчка кола, били су изненађени кад су угледали мали тркачки аутомобил са једним седиштем чији је мотор имао 175 коњских снага. Неки су чак почели да збијају шале на његов рачун.

Али, већ после првог круга променили су мишљење. Лотус 25 као да је летео на овалној писти, часовници су показали да је писту прешао

просечном брзином од 230 километара на час.

Пробе су трајале неколико дана и оне су омогућиле Кларку да открије све замке и опасности које је крила ова стаза. Док су се враћали авионом у Енглеску, возач и конструктор су врло живо разговарали о изменама које је требало направити на колима. Ти разговори су се после наставили месецима у току многобројних проба. Тешкоће су искрсавале и где нису очекиване. Први мотор који је стигао из Америке није одговарао, па су Фордови конструктори наставили да траже погодније решење. И испробавање разних типова гума није било једноставно. Једном је требало испробати нове гуме за које је Кларк знао из искуства да не могу издржати изванредно велико трење при притиску којим су биле напумпане. Али, шеф екипе је то упорно захтевао.

— Возио сам брзином од око 240 километара на час — причао је касније Кларк — кад су механичари изненада чули онај необични звук и дали ми знак да одмах станем. Кад сам зауставио, са точка су висила парчад. Гума само што није експлодирала.

Најзад, после свих квалификационих тестова, на стазу у Индијанополис, поред великих америчких кола постављен је и мали лотус-Форд.

ПРВИ УСПЕХ

Трка је почела у жестоком темпу. Кларк је ускоро избио на друго место. Испред њега је био амерички возач Парнели Џонс. У једном тренутку приметио је да из Џонсовог мотора цури уље. Помислио је да ће морати да заустави своја кола. Али, искусни Американац је успео да доведе ауто до циља и освоји прво место. Цим Кларк био је други. Наравно, и то је био велики успех, али упорни Шкотланђанин је знао да то није оно што жели.

Дошао је и следеће године. На несрећу један механички квар га је приморао да напусти трку управо у тренутку кад је избио на чело и кад је изгледало да има све шансе да победи...

Најзад, дошла је и 1965. година...

Био је леп сунчан дан последње недеље маја. На писту у Индијанополису слегло се око 300.000 људи да посматра највећу аутомобилску трку Америке.

Колин Чепмен је контролисао Фордове механичаре који су вршили последње прегледе. Специјално направљен мотор био је много јачи од оног из 1963. године, мо-

гао је да развије брзину од 495 километара на час при 8.800 обртаја у минуту. Ово је сад био „лотус 29“ на коме је Чепмен извршио неколко измена да би задовољио правила организатора трке. Поред осталог тражило се да свако возило треба да носи 190 литара горива. Зато га је снабдео са шест резервоара: четири су била распоређена око седишта а два су учвршћена с једне и друге стране мотора.

МИРАН ЧОВЕК

Цим Кларк је био потпуно миран као и обично. То је била једна од карактеристичних црта овог младића изванредне физичке снаге који није пио, пушио је сас-



А СТАЗИ СМРТИ

Млади Шкотланђанин први је возач из Европе који је победио на вратоломној трци »ИНДИЈАНОПОЛИС 500«

вим мало и живео је само за свој посао!

— Пази на Парнели Џонса! — упозоравао је Чепмен — његов мотор је јачи од нашег.

Трка је почела и Џим Кларк је брзо избио на чело. У свом ретровизору он прати возача Фојта, једног од фаворита, који је доста близу. На почетку другог круга он пушта противника да га пређе. Из даљине виде се кола Парнели Џонса који покушава да се приближи. Али, раздаљина је још велика.

Пред њим Фојт успорава. Он то користи да га пређе и преузима вођство трке. Сад прелази друга возила која заостају цео круг. За његовим точковима опет је Парнели Џонс.

Изненада се пале жуте сигналне светиљке на писти које сигнализирају да се негде догодила несрећа. Све док су упаљене возачи не смеју да повећавају брзину и трка се успорава. Кларк је бацио поглед на таблу са инструментима. Гориво је било при крају. Одлучио је да и користи ово принудно успо-

равање. Зауставио се пред својим боксом. Екипа механичара се сјатила око њега. Биле су им довољне само 33 секунде да промене три гуме и поново напуне резервоар. Чепмен је узбуђено викао — Брже! Брже!

БИТКА С ПАРНЕЛИ ЏОНСОМ

Два механичара гурнуше кола и она полетеше пистом.

Поново је на челу колоне. Водећи пакленим темпом Кларк је опет приметно да му се Парнели Џонс приближава. Борба између ова два изванредна возача постајала је све огорченија.

Кад је пролазио поред свог бокса угледао је Чепмена како му маше таблом са огромном бројком. Био је за 58 секунди испред Парнели Џонса!

Нов застој пред боксом. Имао је довољно горива да заврши трку али су правила захтевала да се резервоари за време трке пуне два пута.

— Колико је кругова остало?

— Тридесет и један — одговори Чепмен.

Овога пута било је довољно само 17 секунди за пуњење. Поново је полетео пистом. Још 20 кругова... Поново прелази Парнели

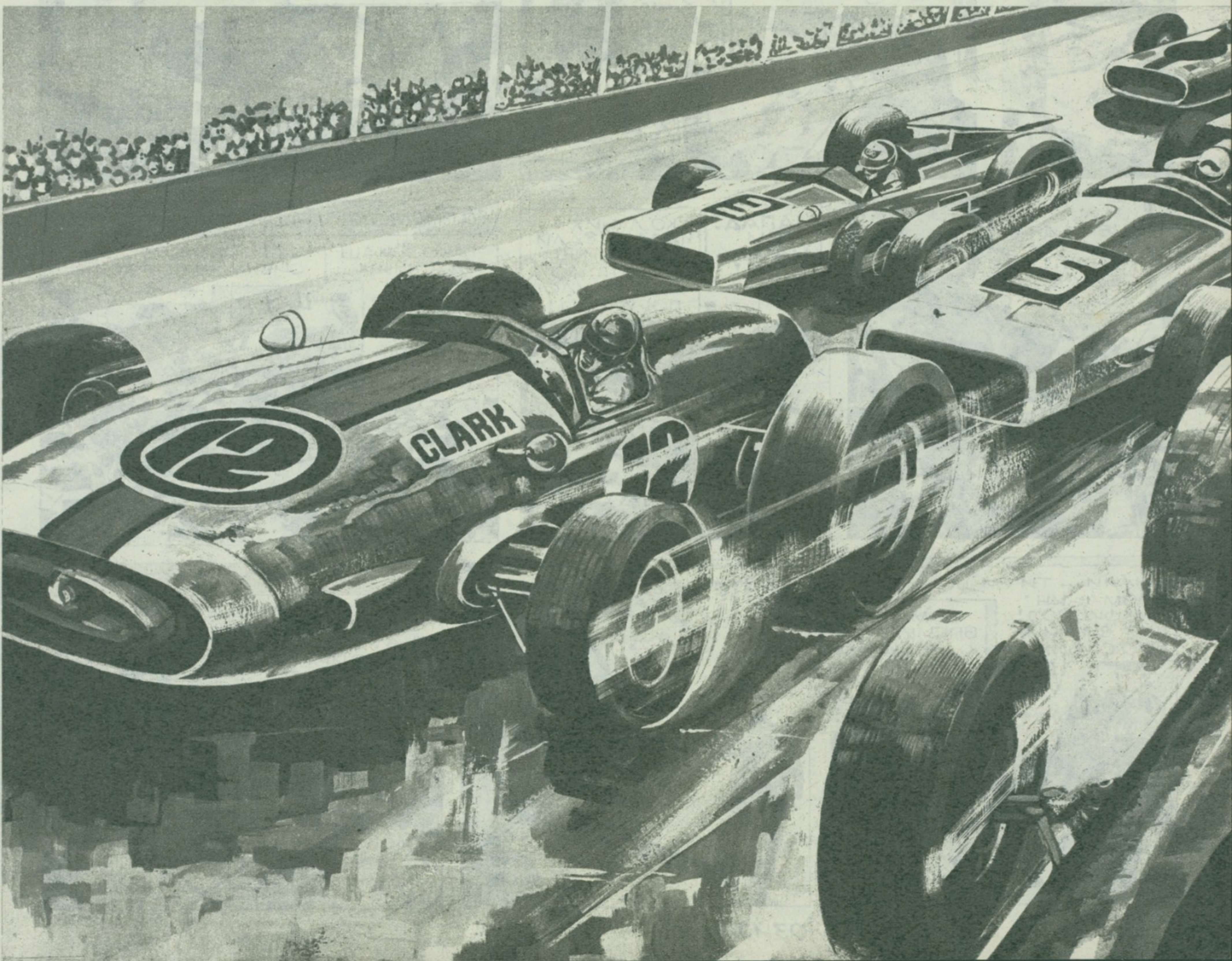
Џонса. Још 15 кругова... Возило број 1 је опет испред њега.

Још пет кругова... Парнели Џонса није било на видику. Још два круга... Приближавају се трибине. Једна тачка на видику која се стално повећава. То је стартер који маше коцкастом заставицом.

Џим Кларк је прошао кроз циљ. Био је први Европљанин који је победио у трци Индијанополис 500. То је остао до данашњег дана.

Џим Кларк погинуо је у Хокенхајму код Хајделберга 1968. године и то на правом делу стазе. Био је од челне групе удаљен 400 метара, а од првих кола иза њега читавих 250 метара. Ударио је о дрво удаљено 20 метара од стазе. Возио је брзином од 200 километара на час.

С. М



НИКАД ВИШЕ ПЛАНИНАР

П уковник Харисон који је цео свој век провео овде у Индији није могао да се насмеши кад су у његову собу увели младог Аустријанца Хајнриха Харера.

— Ви сте заиста храбар човек — рекао му је. — Извели сте прави подвиг али, на жалост, за бекство вам по војном закону Британске империје следује 28 дана самнице.

МЛАДИЋ БУНЦА

Кад се Харер придружио својим друговима у војном логору у Дехра-Дуну, тачно 28 дана касније, рекао им је:

— Само да прође зима, сигурно ћу побећи. Прећи ћу преко Хималаја, а онда на Тибет. Одатле ћу се већ некако докопати Европе. — Другови су ћутали. Младић је бунцао — прећи ће највиши планински ланац на свету, дугачак 2570 км, а широк 250—300 км. Заиста свашта!

Откуда Харер у Индији? Прича о овом немирном младићу почиње у лето 1939. године. Као студент био је олимпијски шампион у скијању и одличан планинар. Кад је чуо да Немац Петер Ауфшнајтер са својом екипом намерава да крене у Непал да освоји врх Нанга Парбат, висок преко 8.000 м и Харер се придружио експедицији. Неколико месеци морали су да проведу у Индији и Непалу припремајући се за овај опасан подухват да би, најзад, у августу били спремни.

Међутим, рат се већ био надвио над Европом и само недељу дана пошто је Енглеска објавила рат Немачкој, Индија, тада британска колонија, похапсила је целу експедицију. Харер и његови другови, ни криви ни дужни, нашли су се у Дехра-Дуну, где се налазио највећи заробљенички логор у Индији. Ту је Харер провео три мучне године.

ОБРИЈАНЕ ГЛАВЕ

У почетку се Харер, човек пун енергије и навикао на непрекидно кретање, бунно. Затворен простор га је гушио, али временом се и он променио. Прво је схватио да је нерад највеће зло у затвору, па се бацио на „посао“: набавио је компас, шатор, новац, мапе, топлу одећу, сат и дубоке ципеле. Многе часове провео је учећи хиндустански и тибетански, детаљно је проучио мапе Хималаја, свих стаза, прелаза. Али, кад је први пут побегао, заједно с Италијаном који се звао Марчезе, направио је кобну

Да би се домогао слободе, Хајнрих Харер пешачио је 18 месеци и прешао Хималаје, највиши планински ланац на Земљи

Невероватна авантура је почела. Хареров пријатељ је намеравао да се пробије идући кроз Индију. План да пређу преко Хималаја сматрао је немогућим. Харер је кренуо на опасан и дуг пут потпуно сам. Из дана у дан пео се све више и више у дивље области Непала. Налазио се скоро 300 километара далеко од границе Тибета, а чак и кад тамо стигне остаће му још 1.000 километара пута до главног града Тибета Ласе. Путовао је само ноћу користећи месечину, пео се с тешком муком пустим стазама планине Наг Тиба, високе преко 3.000 метара, кр-

је велико изненађење, угледао је Петера Ауфшнајтера и Ханса Копа. И они су успели да побегну из логора у Дехра-Дуну. Наставили су заједно да пешаче. Уз пут су куповали хлеб и козије млеко од гостољубивих номада. Али, кад су наишли на припаднике племена Бутиа они су их дочекали с неповерењем.

ЛАЖНИ ХОДОЧАСНИЦИ

— Желимо да купимо ксампа — рекао је Харер на тибетанском. Кад је видео

пер је шапнуо својим сапутницима:

— Смешите се и све поједите. Не смемо их увредити, могу нешто посумњати.

Бегунце су тек чекали црни дани, следећих 18 месеци они су наставили да пешаче. До хране су тешко долазили, а ни одећа им није била за Хималаје. Чим је стигла јесен, почеле су ледене кише, а затим снег. Склањали су се у пећине, чобанске колибе, испод каквих стена. У току зиме силазили су у села и тамо радили физичке послове за шаку хране.

Рат се завршио а они то нису знали, већ су наставили свој пут. Пешачили су све до јануара 1946. кад је дошао крај њиховим

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА



грешку — путовао је дању. Опазили су их војници и вратили у логор где је морао у самницу.

Био је већ април 1944. и Харер је сада радио с групом заробљеника изван логора. Ту је склопио пријатељство са једним заробљеником који је такође био Аустријанац и направио де таљан план за бекство. Пошто су претходно набавили све што им је потребно, одређеног дана прерушили су се у Индијце, обријали су главе, обукли индијску белу одећу, умотали главе турбанима, а лица премазали мешавином хипермангана, мрке боје и уља. Тако преодевени успели су да умакну стражарима и стигну у оближње индуско село.

чио себи пут кроз мрачне шуме и са оно мало новца што је имао штедљиво куповао хлеб који се овде зове ксампа. Једног дана идући кроз шуму зачуо је режање. Подигао је поглед и угледао, тачно пред собом, на једној грани крупног леопарда. Стежући нож у руци, заустављена даха. Харер је брзо прошао испод њега. Срећом, звер није скочила на њега.

СУСРЕТ С ТИГРОМ

17. маја 1944. тачно месец дана после бекства, стигао је до прелаза Тсанг Чокла границе Тибета. У првом селу после границе на сво-

да га подозриво гледају, наставио је: — Ми смо ходочасници.

— Куда идете? — упитао је један коњаник. У том тренутку Хареру је синнула идеја, сетио се податка из једне књиге о тибетанским ходочасницима.

— Пошли смо на свету планину Каилас.

Наједном се расположење променило.

— У следећем селу моји људи ће вам дати храну и кров над главом — рекао им је човек на коњу. — И заиста, кад су Харер и његови пријатељи следећег дана стигли у то село тамо су их већ чекали.

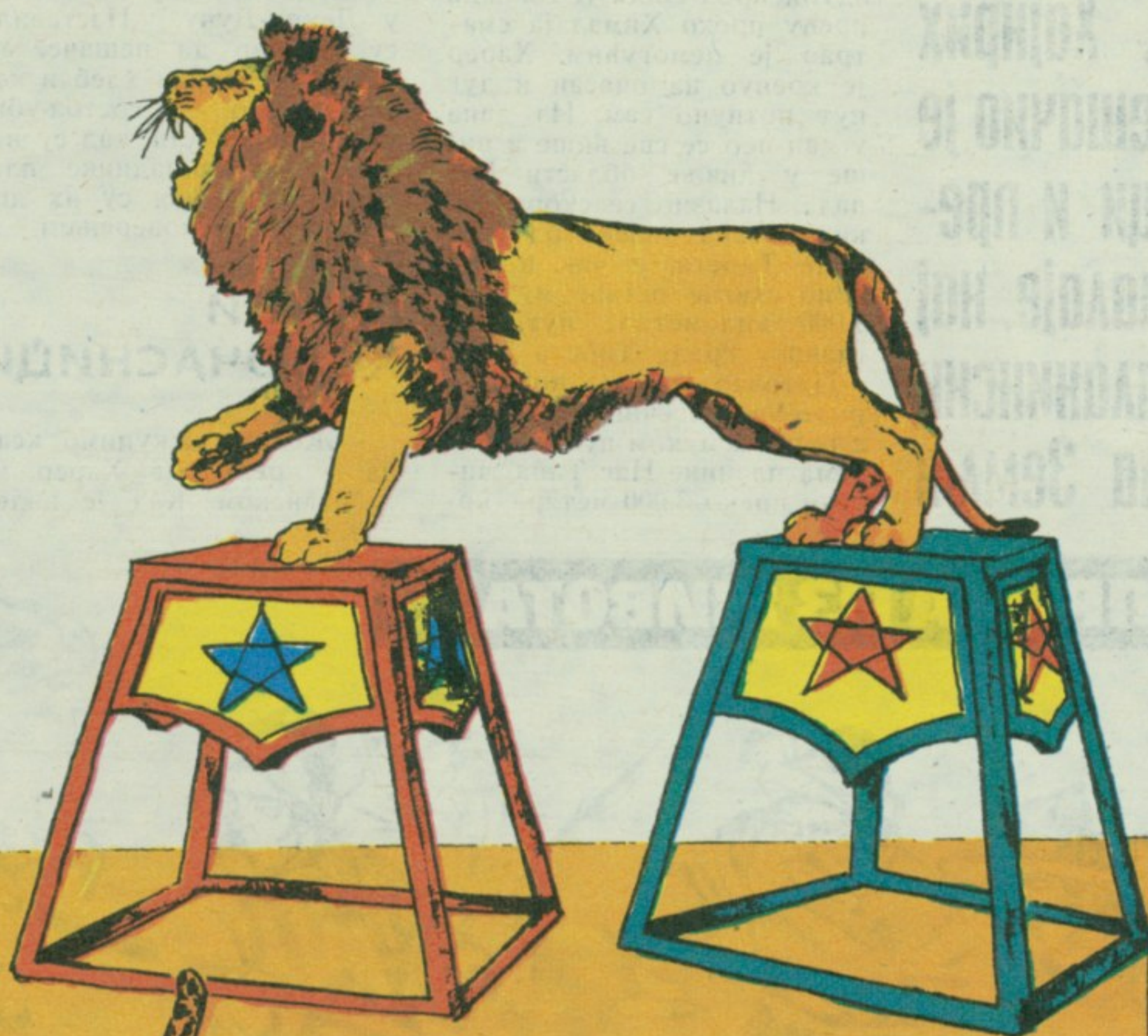
Послужили су их неким зељем и уз то им дали чај који као да је био замашћен. Укус је био грозан. Ха-

мукама. Стигли су у забрањени град Ласу.

Већ после неколико месеци проведених у Ласи Харер који се некада спремао за наставника најзад је то и постао: узели су га за приватног учитеља будућег Далај ламе који је тада имао 14 година. Харер је напустио Тибет 1951. године заједно са последњим Далај ламом који је прешао у Индију. Тибет је ушао у састав Кине.

Данас Харер живи у Аустрији. Некадашњи шампион у планинарењу више се не бави овим спортом, чак ни недељом. Каже да му је пентрања по планини доста за цео живот.

М. Ј.



ДРЕСЕР ДРАЖИ ЛАВА



ДРЕСЕР ВОЈТЕХ ТРОУБКА
/1950. г./

Дресери су први пут ушли у арену пре око 70 година. До тада они су своје вештине приказивали по путујућим уличним трупима. Крајем XIX века Карл Хагенбек конструисао је за Светску изложбу у Чикагу велики кавез који се могао брзо склопити и расклопити и од тада су тачке са животињама међу најужбудљивијим у циркусу.



ПАНТЕР У СКОКУ



ДРЕСЕР



ДРЕСЕР ЏИЛБЕРТ ХАК



ВАТРЕНИ ОБРУЧ



ДРЕСЕР ДАРИКС ТОЊИ СА СВОЈИМ ТИГРОВИМА /1965.г./



ЏИЛБЕРТ ХАК У ЦИРКУСУ НИ /1964.г./

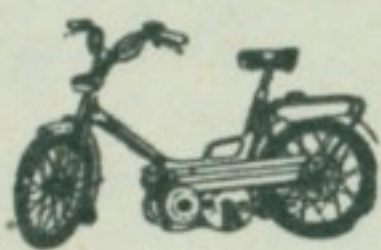
У следећем броју: АКРОБАТА

СОМБОЛЕД НАГРАДИО 100 УЧЕСНИКА ТРЕЋЕГ КОЛА

Жири ПИК „СОМБОР“ из Сомбора извукао је 25. августа ове године на срећу имена добитника учесника III кола Велике наградне игре СОМБОЛЕД објављене у „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“ у броју 1022 од 30. јула 1971. године.

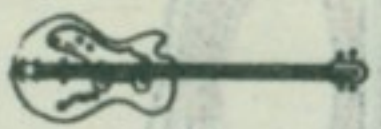


ДОБИТНИЦИ НАГРАДА:



I НАГРАДУ — ПОНИ ЕКСПРЕС добила је САЊА МАРТИНОВИЋ, Ветеринар, Зуре Салаја 12.

II НАГРАДУ — СТЕРЕО ГРАМОФОН добила је ОЛИВЕРА БОРОТА, Сомбор, Стапарски пут 9.



III НАГРАДУ — ГИТАРУ добила је ИРИНА ТОПАЛОСКА, Струга, Братства и јединства 19.

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

5 пари ролнуа — добила су: 1. Сузана Арсов, Брежница, Милавчева 31; 2. Маја Радетић, Београд, Сплитска 11; 3. Хајрудин Џонаковић, Завидовићи, Ново насеље 6. б.; 4. Мита Катић, Стапар, Марка Краљевића 2 и 5. Мирјана Ловрић, Осиек, Јужно предграђе 51.



10 лексикона страна речи — М. Вујакија — добила су: 1. Дејан Богосављевић, Ниш, Кнез Селска 18; 2. Марија Тојачић, Рума, Троколица 22; 3. Љиљана Николић, Инђија, Занатлијска 11/б; 4. Марија Папуга, Бачка Топола, В. Кидрича 84; 5. Шандор Виг, Кула, П. Драпшина 53; 6. Александар Цвеин, Нови Сад, Петефи Шандора 113; 7. Слободан Грујић, Фоча, Партизански пут 10; 8. Јован Станимиров, Вајмок, Кошута Лајска 9; 9. Вера Дачићева, Штип, Пиринска 77 и 10. Гоца Димовски, Битољ, Г. Делчева 9.



10 фудбала „Пионир“ — добила су: 1. Илија Кнежевић, Бачки Брстовац, Лењина 74; 2. Кања Челан, Ратково, Железничка 37; 3. Зорица Ђесаров, Чуруг, Д. Туцовића 122; 4. Катарина Јестровић, Београд — Кијево, Улица 19, бр. 29; 5. Драган Брезар, Илија, Потешка 27; 6. Марија Налај, Дорослово, М. Тита 61; 7. Весна Ричковска, Скопље, Улица 920, бр. 2, нас. „Тафталије II“; 8. Елеонора Сић, Суботица, Алеја М. Тита 8/II; 9. Соња Младеновић, Приштина, Далматинска 199 и 10. Занида Куловић, Какањ, Фадила Погдибеговића бр. 18.

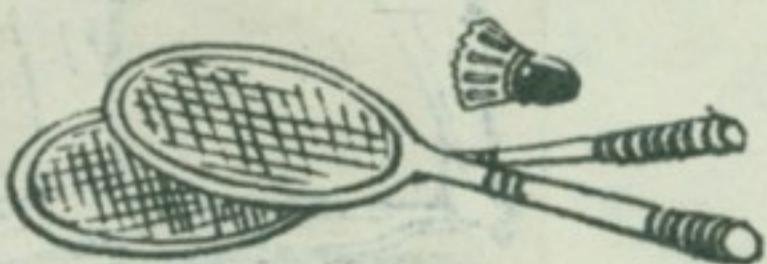


20 књига „Витез Лагардер“ — добила су: 1. Абдулах Ђилерџић, Нови Пар, 8. март бр. 17; 2. Радослав Бранковић, Смедерево, Пролетерска 43; 3. Љиљана Јањатовић, Сомбор, Браће Миладиновића 17; 4. Благоје Пауновић, Ресник, Славка Милковића 75; 5. Саша Ђорђевић, Бор, М. Тита 5/28; 6. Ђурица Стојановић, Кијинка, В. Путника 85; 7. Димче Сливјановски, Скопље, Ул. 262, бр. 4; 8. Даница Димитријевић, Мужља, Жарка Зрењанина 127; 9. Влатко Светић, Петроварадин, Рељковићева 37; 10.



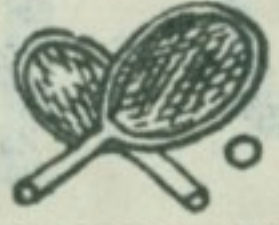
Озренко Јоргановић, Восанско Петрово Село; 11. Миле Митревски, Горче Петров, В. Драшковић; 12. Миодраг Стојковић, Београд, Миријевски булевар 12; 13. Ладислав Марковић, Сарајево, Чапајева 25/а; 14. Арсана Јиданска, Скопље, Ул. 178, бр. 9; 15. Благое Цветовски, Куманово, Перо Чичо 2; 16. Аца Бирдић, Санад, Ослобођења 9; 17. Манда Декић, Бачки Брег, М. Тита 31; 18. Иван Боговић, Малинска — Крк, Крчка цеста 1; 19. Мирослав Кошарац, Вогоше, Благовац 114 и 20. Милан Ђурица, Накво, И. Л. Рибара 16.

10 шах гарнитура — добила су: 1. Душан Аранђеловић, Ниш, Загребачка 9а; 2. Фрањо Кеслер, Селенча, Генерала Веста 22; 3. Стевица Ђурић, Осиек, П. Драпшина 4; 4. Љубиша Мимић, Лесковац, Косте Стаменковића 3/13; 5. Драган Милосављевић, Бабушница, Д. Жарковић 10/II; 6. Евица Маринковић, Бела Паланка, Илије Савића 12; 7. Зоран Цвијовић, Љубовија на Дрини; 8. Маринко Шимић, Кисељак — Сарајево, Врњаци 22; 9. Адмира Силахић, Бањалуга, Фахрета Дедића 7/II и 10. Шемсудин Чалишевић, Витез, Витешка 42.



20 бадминтон гарнитура — добила су: 1. Душан Алексић, Врњачка Бања, Балканска 4; 2. Микица Додик, Зеница, М. Поздерца 13; 3. Ана Киш, Стара Пазова, Јарковачка 3; 4. Бранка Дмитрић, Сомбор, Апатински пут 23; 5. Срђан Михајловић, Врање, Ивана Цанкара 1; 6. Мишко Црња, Савино Село, В. Радичевића 15; 7. Љиљана Вујић, Нови Сад, ЈНА 54; 8. Никола Цветков, Титов Велес, Славе Петков 6; 9. Дражен Киш, Загреб, Јанковићева 1/4; 10. Златко Дамовски, Скопље, „Бутељ I“ Ул. 1101 бр. 87/б; 11. Сенад Мутап, Кисељак — Сарајево, Чубренска 6; 12. Бранко Азески, Охрид, Димитар Влахов 28; 13. Љерка Јерковић, Осиек, Босутска 11; 14. Раде Цветићанин, Станишић, Његошева 1; 15. Анђелка Корњак, Жабаљ, М. Тита 62; 16. Ерије Тот, Зрењанин, село Михајлово, Вежејски ред 1/а; 17. Љепосава Самарџић, Добој, Солитер 2/17; 18. Игор Ружић, Столац, 29. новембра 182; 19. Милкица Батиница, Апатин, Ж. Зрењанина 50 и 20. Дубравка Оштрић, Београд, Цона Кенедија 55/30.

22 гарнитуре за стони тенис — добила су: 1. Жика М. Митровић, Печенежци; 2. Нермина Хаџирић, Сарајево, Мајжуранића 2/II; 3. Мила Арадски, Суботица, Прва народна апотека; 4. Мирјана Ристовић, Крагујевац, В. Кидрича 18/3; 5. Гордана Новак, Земун, Македонска 3; 6. Мехмед Ново, Мостар, Анте Званића 19; 7. Гина Драгин, Чуруг, Д. Туцовића 58; 8. Драган Петровић, Ниш, Чарнојевића 23/3; 9. Јовица Драгин, Кнежевац, Хајдук Вељка 23; 10. Милан Зеклан, Карађорђево, Првог маја бр. 2; 11. Зоран Јан, Смедерево, Омладинске бригаде 11; 12. Верица Балог, Рума, ШУП; 13. Марија Радаков, Зрењанин, Приштинска 27; 14. Катица Аврамовић, Мајданпек, М. Тита 1; 15. Драгица Пајовић, Краљево, Нова Колонија 32/а; 16. Димитрије Бачани, Београд, Чика Љубина 12/V; 17. Љупчо Пешевски, Скопље, Насеље Владе ул. 103, бр. 69; 18. Јелена Мајсторовић, Апатин, ЈНА 56; 19. Лидија Андрејев, Сомбор, Скопљанска 13; 20. Гордан Радовановић, Берово, Велебитска 189; 21. Иван Панца, Мостар, Раштанска 2; 22. Даворка Вученовић, Макарска, Рибарско шеталиште 3.

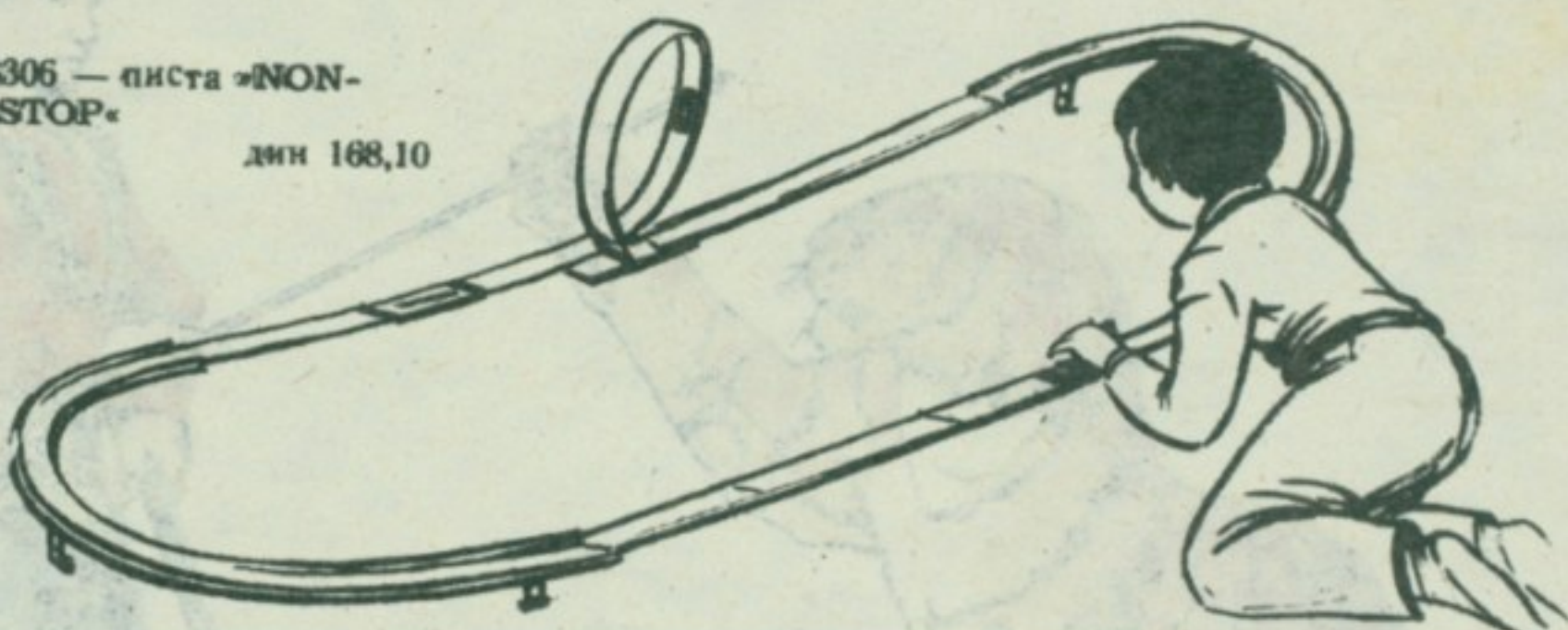


ИСПРАВКА ОГЛАСА ИЗ ЗАБАВНИКА БРОЈ 1022 ОД 30. VII 71.

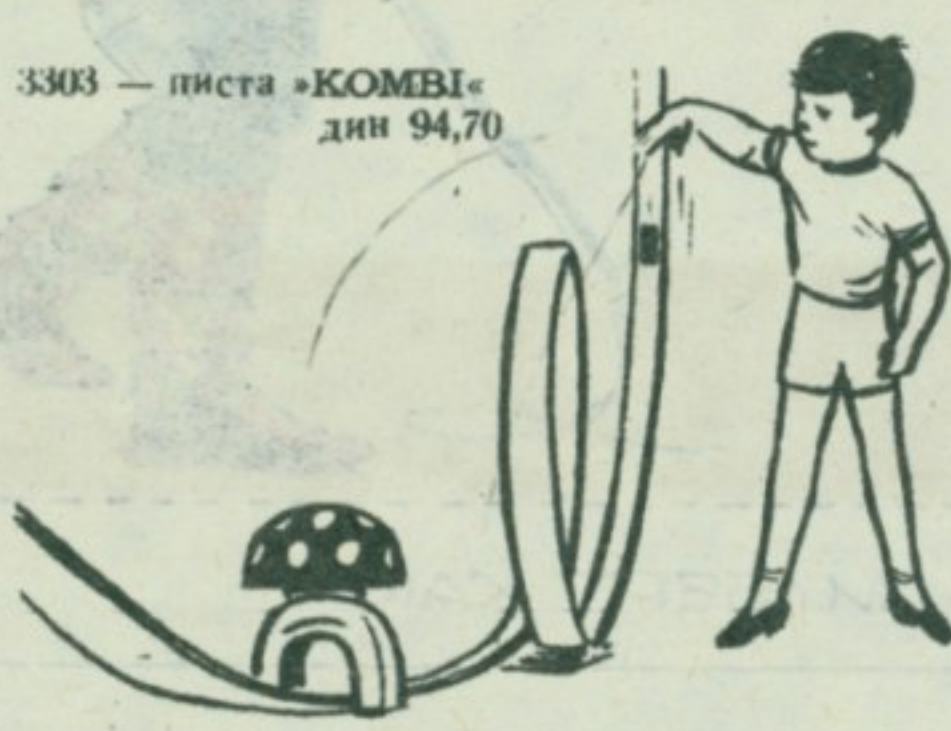
ХОБИ ДВАДЕСЕТОГ ВЕКА »МЕХАНОТЕХНИКА« ВАМ НУДИ

ЗА ВЕСЕЛЕ ИГРЕ НА ЗАТВОРЕНОМ И ОТВОРЕНОМ ПРОСТОРУ ПИСТЕ «ХИТ-КАР»

3306 — писта «NON-STOP»
дин 168,10



3303 — писта «КОМБИ»
дин 94,70



3301 — писта «START»
дин 46,70



Грешком су замењени називи и цене код писта на првом и трећем цртежу. Извињавамо се за ову грешку и објављујемо поново писте „Хит-кар“ и молимо читаоце да приликом поруџбине назначе ове називе и цене.

3306 — писта „НОН СТОП“
3303 — писта „КОМБИ“
3301 — писта „СТАРТ“

дин. 168,10
дин. 94,70
дин. 46,70



ENERGOINVEST НАГРАЂУЈЕ

НАЈВЕЋА ПОНОРНИЦА ЕВРОПЕ: ТРЕБИШНИЦА

У „ЗАБАВНИКУ“ од 6. августа ове године објављен је 28. Енергоинвестов задатак: како се зове највећа понорница Европе на којој је Енергоинвест 1965. године изградио хидроцентралу „Дубровник“?

Већина учесника одговорила је тачно, то јест: највећа понорница Европе зове се ТРЕБИШНИЦА. Како се у овој игри награде извлаче у Пословници Енергоинвеста на Скендерији где се у исто време одржава и изложба: „Уметност на тлу Југославије од праисторије до данас“, жири је одлучио да овог пута срећне добитнике извуче посетилац изложбе Љиљана Милетић из Храснице.

I НАГРАДУ: петнаестодневно летовање за ужу породицу добио је БОРИС МАЛОВИЋ, Војводе Мишића 24, Крагујевац

II НАГРАДУ: Енергоинвестов бојлер „МЕВОШ“ од 80 л добио је САЛКО КАДИЋ, Ресник бр. 30, 71243 Пазарић

III НАГРАДУ: бицикл добила је КСЕНИЈА МАРИНКОВИЋ, Браће Хорватића 8/I, 51000 Ријека.



ЉИЉАНА МИЛЕТИЋ из Храснице извлачи награде у 28. задатку

7
дана
увек
с вама



ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Мртвог вука и овца прескаче
(Француска пословица)

НАГРАДНА ИГРА СЕ НАСТАВЉА! ПОШАЉИ СОМБОЛЕДУ, ПИК „СОМБОР“ — 25000 СОМБОР ДОКАЗЕ ДА СИ СОМБОЛЕДОВ ПОТРОШАЧ: 20 ПОКЛОПАЦА ИЛИ КЕСИЦА ОД СЛАДОЛЕДА.



Мој јешаша луд за спортом



МИСТЕР ФАУСТ

Прошла су времена
кад је за повратак мла
дости било потребно
продати душу ђаволу

Прекривен мрком корицом, бифтек је цврчао на тигању. Поред шоље са кафом која се пушила, румене кифле као да су очекивале да буду намазане џемом од шумских јагода. Очни живци први су предали информацију мозгу. После тога мозак је упутио команду. Повинујући се њој, плувачне жлезде су овлажиле слузокожу уста, убрзао се ритам стезања желуца. Помоћу компликованих канала обратном везом мозгу је предала информација: „Организам је спреман за пријем хране“.

Сем је као у сну пружио руку да узме виљушку али га је неко шчепао за руке и заврнуо их позади.

— Ти опет чмаваш на клупи? — Купи своје прње и кидај одавде.

Снажан полицајац поставио је Сема на ноге, ставио му у руке завежљај који му је замењивао кофер и јастук и ударцем колена назначио му правац куда је, по мишљењу полиције, требало да се упути беспослен човек.

ОДЛУЧИТЕ СЕ БРЖЕ!

Полако је пошао улицом и тек тада схватио колико је гладан. Сиromaх Том! Њега баш тера баксуз. И зашто су му увалили 15 дана?

Овде на југу врашки не воле обоје не. Особито када су без посла. Треба се торњати из овога града. Добро би било да причека док пусте Тома. Двојици је увек лакше... Окренуо се осетивши нечију руку на својим леђима и угледао човечуљка са капом забаченом на потиљак.

Имам посао за вас — рекао је човечуљак не вадећи цигару из уста. — Ако поћете, бићете задовољни — продужио је. — Одлучите се, брже.

Сем га је гледао подозриво, а онда климнуо главом. Човечуљак је махнуо руком према црној-лимузини. После краће вожње ауто се зауставио испред једне сиве петоспратнице у предграђу.

— Причекајте овде — рекао је човечуљак кад су се попели на други спрат. Вратио се после неколико минута и увео Сема у полумрачну

собу у којој је за писањим столом седео човек у белом мантилу.

— Презиме? — питао је човек у мантилу. — Смит. — Име? — Самјуел. — Старост? — Двадесет и једна. — Занимање? — Без посла.

— Бертрам! — викнуо је човек у мантилу. — Комплетно испитивање по програму Ку 316.

Бертрам, младић са црним танким брчићима, наредио је Сему да легне на сто који је био на средини собе. Кроз неколико минута Сем је био обавијен мрежом каблова. На грудима, глави и на глежњевима биле су причвршћене електроде.

Затим је Џенингс, тако се звао човечуљак, повео Сема да га представи наручиоцу.

Соба у коју су ушли мирисала је на лекове и давно непроветрене ствари. У фотељи поред камина седео је старчић са смежураним лицем које је личило на осушену крушку.

— Приђите ближе — запиштао је глас из фотеље.

Сем је коракнуо напред. Неколико минута старчић га је радознало посматрао.

— Објаснили су вам дужности?

— Спровели смо најисцрпнија испитивања — рекао је Џенингс.

ЂАВО КАО ДОДАТАК

— Досадило ми је да чекам! Док ви тамо гњавите, ја губим драгоцене време. Располажем довољним средствима да бих се наслађивао животом, а ти магарци ми препоручују гриз у млеку. Хвала богу, прошла су времена када је за повратак младости било потребно продати душу ђаволу. Ја могу да купим не само младост, већ и ђавола приде. Краће речено — обратио се он Сему — ја купујем преко фирме ваше осећаје. Објасните му, Џенингс. Видим да он ни словца не разуме.

— Добро, мистер Фауст. Ваше дужности, Смит, биће у томе да снабдевате мистера Фауста осећајима нормалног, здравог младог човека који упражњава све овоземаљске радости које живот пружа.

— И пороцима — запиштао је глас из фотеље.

— Да! — потврдио је Џенингс. — У том циљу биће успостављена веза између биотокова вашег мозга и биотокова мозга мистера Фауста. Тачније речено, ваши биотокови, растављени на хармоничне саставне делове, модулираће постојећу фреквенцију радио-таласа на којој ће се између вас остваривати веза и изазивати у мозгу мистера Фауста апсолутно исте осећаје какве ви доживљавате.

За време сеанси које ће се одржавати по жељи мистера Фауста на располагању ће вам бити аутомо-

бил, посебан стан и отворен рачун у ресторану. Добићете и извесну суму новца за депарац. Осим тога, фирма ће вам исплаћивати по 3 долара за сваку сеансу.

— Муреј је мој секретар — рекао је старчић. — Ако вам буде нешто потребно, обратите се њему. Вечерас будите спремни за сеансу.

НЕПРИЈАТНО ЗУЈАЊЕ

Џенингс је одвео Смиа у другу собу и посадио га на столицу, отворио кофер који је стајао у углу и извукао одатле машиницу за шишање. После неколико минута Смитова добања личила је на билијарску куглу. Затим је Џенингс узео боцу, четкицу и намазао Смитову главу некаквом лепљивом течношћу која је непријатно заударала.

— Носићете перику — рекао је он учвршћујући на Смитовој глави танку металну мрежицу — да не бисте привлачили пажњу овом стварчицом. Овај минијатурни предајник са полупроводником ставите у џеп. Испод свиленог шала који ћете морати да носите уместо кравате смештена је специјална антена. Радијус дејства предајника је око два километра. У том радијусу ви сте дужни да се налазите за време сеансе. Тако се обезбеђује највећа снага предајног сигнала. Сада завуците руку у џеп и притисните дугме на предајнику.

Притиснивши на дугме, Сем је осетио непријатно зујање у глави.

Ускоро је свеже обријан и у беспрекорном новом оделу ушао у пратњи Муреја у ресторан „Бристол“. Муреј је шапнуо нешто на ухо шефу сале, а овај је, поклонивши се, повео Сема ка једном столу.

— Обед је наручен по избору мистера Фауста — шапнуо је Муреј на ухо Сему. — Шофер ће вас чекати.

Не бирајући, Сем је гутао све што је стављао пред њега запрепашћени келнер, испио је на душак пун бокал вина и опет гутао топлу храну, бринући само о томе да што је могуће брже напуни празан желудац. Напослетку, глад је била утољена и он је са задовољством осетио топлину која се разливала по целом телу. Тада се позната певачица Маргарита Дефор појавила на позорници и запевала црначку песму коју је често певао Том када је са Семом радио на брању памука. „Сиromaх Том!“ — мислио је Сем.

ЗАБРАЊЕНО ЗА ЦРНЦЕ

Следећег јутра пробудио га је Муреј:

— Шеф хоће места да вас види.



ГОСПОДАР МАМУТА

— Није лоше, дечко, али то је далеко од тога што ја од вас тражим, рекао је мистер Фауст када се Сем после неколико минута нашао пред њим. — Не сме се без избора гутати храна. Треба да уживате. Реците: какав је утисак на вас оставила певачица?

— Дивна је — одговорио је Сем.

— Веома ме радује што вам се допала. Потрудите се да придобијете њену наклоност. Ако буде погребан новац, биће га у изобиљу.

Када се после тога Семов аутомобил зауставио испред улаза у ресторан, нека црна сенка хитро је прискочила и отворила врата. Сем се машио за џеп да узме ситниш за напојницу али му се рука заустави у ваздуху.

— Томе, другарчино, јеси ли ти то?

— Ја сам, тек што сам изашао из затвора. Откад се ти возиш аутомобилом? Да ниси добио неко наследство?

— Сад ћу ти све испричати, Томе, али најпре те треба нахранити. Хајде!

— Ти си полудео, Сем! Зар не знаш да је Црнцима забрањен приступ у овај ресторан?

— Не брини, са мном ће те пусти.

На улазу у салу дочекао их је шеф ресторана.

— Заиста жалим, мистер Смит, али правила наше куће категорички забрањују...

— Чак ако се то чини по жељи мистер Фауста?

— Ми добро познајемо мистер Фауста, али се бојимо да чак ни његово име неће моћи да спречи непријатности.

Другови су ипак сели за сто. Сем је поручио храну и пиће и махином укључио предајник. Гробна тишина је завладала салом. Сви погледи били су уперени према њиховом столу.

СУВИШЕ ЈАКО УЗБУЂЕЊЕ

Када је Сем касније отворио очи, жигало га је у целом телу и неиздрживо га је болела глава. Дотакао је чело и напицао завој.

— Поштено су вас удесили! Ичим су вам то премазали главу? Морали смо да испробамо мноштво растварача пре него што смо успели то да спремо. Мери, дајте болеснику његово одело и рачун, наредио је дебелишаста лекар.

— Ево вашег одела. Очистила сам га и закрпила, а ево и рачуна: 20 долара за указивање прве помоћи, 5 долара за уклањање премаза са главе и 1 долар за дотеривање одела. Свега 26 долара.

Сем се машио за џеп, извукао новчаник и пребројао новац који му је дао мистер Фауст за текуће расходе. Било је свега 25 долара. Претресавши све џепове нашао је још један долар и 30 центи ситнише. Изашао је мислећи како ли су тек Тома испребијали. Први кога је срео у холу био је Муреј.

— Где сте ви, Смит? — рекао је он. — Телефонирао је Ценингс. Са данашњи даном ваш посао у фирми је завршен. Синоћ за време сесансе мистер Фауст је умро од изливаче крви у мозак.



ПЛОЧА ЗА ВАС

БЕБА СЕЛИМОВИЋ



Иако спада у такозвану „стару гарду“ певача народних песама остала је популарна и поред великог броја младих који су се последњих неколико година појавили. На Купу певача није освојила ниједну награду али је била несумњиво међу најбољима. На новој плочи „Југотона“ је њен последњи хит ПЛАЧЕМ ЈА, ПЛАЧЕШ ТИ и УСПОМЕНО, УСПОМЕНО. Цена плоче је 7,70 дин.

ХАШИМ КУЧУК-ХОКИ



За младог графичара из Сарајева први пут смо чули на Купу певача. Певао је своју композицију „ПИЈЕМ ДА ТЕ ЗАБОРАВИМ“ и освојио симпатије не само својим певањем него и својим изгледом. „Хипик међу народњацима“ освојио је друго место и све изненадио. На Б страни је још једна његова песма НЕ ЛЈУТИ СЕ, МАЈКО МИЛА! Цена плоче је 8,70 дин.

БЛЮДИЦА БЕЗВЕЗИ



ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ



Имам 16 година и желим да се дописујем са младима. Навијам за „Првену звезду“. Скупљам: значке, марке и разгледнице. Миодраг Север, Трг Лазара Нешића 9, 24000 Суботица.

Имам 17 година. Желео бих да се дописујем са младима широм наше земље. Волим спорт, народну и забавну музику. Скупљам маркџе „Кандит“. Стеван Видаковић, 7. јула бр. 83, 11000 Београд.

Желим се дописивати са дјевојчицама и дјечаџима из Југославије, Канаде, Енглеџе и Аустралије. Језик дописивања ерпскохрватски и енглеџски. Навијам за „Динамо“. Волим спорт и музику. Рођена сам 9. X 1957. године. Финка Ђосић, село Гомјеница, з. п. Теслић 74270.

Имам 13 година. Желим да се дописујем с друговима и другарицама из наше земље. Мирјана Пурић, Цеста Камбеловац 94, 58213 К — Камбеловац.

Жељела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 13 година. Јасмина Говорџин, Вранимирова обала 6, 57000 Задар.

Имам 16 година. Желио бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље са којима бих мијењао значке. Билсен Синановић, Трнско 23/XVII, 41000 Загреб.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 14 година. Волим забавну музику. Хоби ми је сакупљање салвета. Навијам за „Првену звезду“. Славка Килибарда, о. ш. „Вук Караџић“, Титоград.

Имам 18 година. Скупљам маркџе и стари новац. Желим да се дописујем са друговима и другарицама. Веселин Миленковић, 35224 Медвеђа код Деспотовац.

Желим да се дописујем с друговима и другарицама широм земље. Скупљам романе из серије „Вајат Ерп“. Вишеслав Кушић, 11300 Смедерево — село Сеона.

Имам 19 година. Навијам за „Првену звезду“. Волим народну музику. Желим се дописивати са девојкама од 15 до 20-години. Мењам разгледнице. Љубиша Младеновић, В. П. 4519/3, 97002 Битола.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Снежана Гајић, Маршала Тита 135 ц, 35000 Светозарево.

Имам 17 година. Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље који сакупљају поштанске марке. Споменко Дудаш, Ђ. Вранковића 15, 21000 Нови Сад.



МАЛА ПОШТА

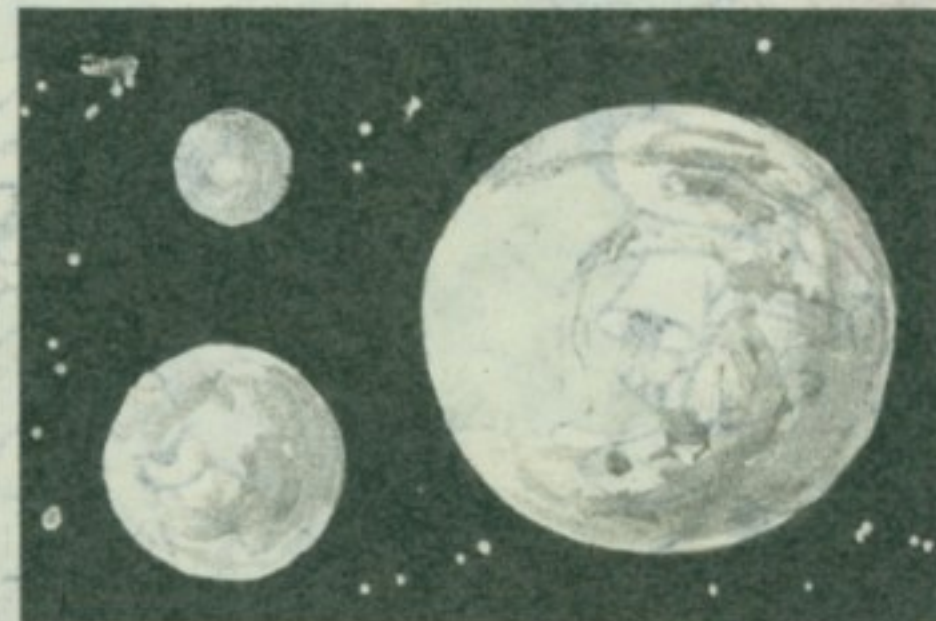
САТЕЛИТИ

Драги Забавниче,

Ученик сам IV разреда и веома ме занима астрономија. Молим те да ми одговориш како се зову сви сателити у Сунчевом систему и којим планетама припадају. Унапријед захваљујем.

Драган Мирковић, Пула, Пино Будичин 24

Све планете из Сунчевог система, осим Меркура, Венере и Плутона, имају своје сталне природне пратиоце, сателите. Има их укупно 32: Месеџ (Земљин сателит), Фобос и Дејмос (Марсови), Ио, Европа, Га-



нимед, Калисто (Јупитерови — осталих 8 сателита ове планете засад немају имена), Мимас, Енцеладус, Петис, Дионе, Реа, Титан, Темис, Хиперион, Јапетус и Фебе (Сатурнови), Миранда, Ариел, Умбриел, Титанија и Оберон (Уранови) и Тритон и Нереида (Нептунови сателити).

МЕЊАМО, ПОКЛАЊАМО, ТРАЖИМО

ЖИВИМ у сиромашној породици која може се рећи и није читава породица јер је сачињавамо само ја и моја мама која је у поодмаклим годинама. Желио бих да читам, нарочито лектуру „Просвете“, али могућности ми то не дозвољавају.

Обраћам се свој дјетци наше земље да ако имају старих романа, Забавника и књига да ми пошаљу.

Лујић Станоје, 74255 Пакле ница 30, код Маглаја

ПОШТО тешко долазим до новца, а много волим да читам, волео бих да ми неки читаоци пошаљу неке листове. Ово сам сазнао од мог друга који ми је показао Забавник и искористио сам прилику, на вас молим да и моје писмо нађе место на страни „Мала пошта“.

Новица Рашић, ученик, Поповица, 19225 Сиколе, СР Србија

ПОСЈЕДУЈЕМ збирку „Политикиних Забавника“ од првог послератног броја. Пошто стварно не знам где је више да их остављам, жељела бих да их некоме понудим, било да их поклоним, било да их неко откупи. Обоје долази у обзир, заинтересовани нека се јаве на моју адресу.

Јасминка Харашлић, 71000 Сарајево, Загребачка 39/VI

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

Водоравно: 1) Врста напитка; 5) име песника Јакшића („На Липару“); 6) афирмација; 8) река у Француској, десна притока Роне; 10) снага (турц.); 12) Ужичанин; 13) немачки књижевник („Опера за три гроша“); 15) треће и шесто слово ћирилице; 16) немачки шаховски

велемајстор (1868—1941); 17) део животињског тела; 19) злогласни римски цар; 20) судбина; 22) личност из индијског пева „Махабхарата“; 23) планина у Босни; 25) део лица; 27) планина у Македонији; 28) име француског књижевника Мопасана; 29) прича у сликама; 30) статуа; 31) лична заменица; 32) фарба; 33) два сугласника; 35) наш ситан новац; 36) пропелер.

Усправно: 1) шумска звер скупогеног крзна; 2) папагај; 3) предлог; 4) предлог; 5) име и презиме нашег сликара (1851—1907); 7) наука о старинама; 8) предграђе Париза, чувено по порцулану; 9) хемијски елемент; 11) остатак од пожњевена жита у пољу; 13) средњовековна титула у Босни; 14) биоскопско платно; 18) покољ; 21) савремени босански књижевни историчар (Мидхат); 23) званица; 24) словеначки филолог (Матија); 26) морски главоножац; 30) спољни омотач дрвета; 32) мушки певачки глас; 34) негација; 35) Лудолфов број.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) аспид; 6) Купа; 7) Ант; 9) ета; 10) Арта; 11) ро; 12) кварт; 13) ему; 15) амор; 16) Солон; 18) ПЕ; 19) бик; 20) ко; 21) Лицеј; 23) Л(ав) Т(олстој); 25) ила; 26) Осор; 28) ми; 29) улога; 30) иза; 32) анис; 33) Тара; 35) еја; 36) макета.



Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 52. — S 14. — F 78,40 — Sfr 61,60 — Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП



ПЕТНАЕСТО-ГОДИШЊИ КАПЕТАН

ПРЕТПЛАТИТЕ СЕ НА »ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК«

Ако ниси сигуран да ћеш сваког петка моћи да добијеш Политикин забавник, претплати се на лист

НАРУЏБЕНИЦА

Претплаћујем се на ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК (не потребно предтати). Издање од 88 н. д. за годишњу претплату, односно 44 н. д. за полугодишњу претплату (непотребно предтати), послаћу вам кад добијем од вас уплатницу.

Име и презиме: _____

Место, улица и број: _____

Попуни, изрежи и залепи на дописницу и пошаљи: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.

